

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
[Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη]
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

INSTITUTE OF MODERN GREEK STUDIES
[Manolis Triandaphyllidis Foundation]
ARISTOTLE UNIVERSITY OF THESSALONIKI

**Όψεις
του Προφορικού
Λόγου** | **Aspects
of Spoken
Discourse**

ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ
4–5 Οκτωβρίου 2024
Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών Α.Π.Θ.
Αγίου Δημητρίου 159Α, Θεσσαλονίκη

SYMPOSIUM
October 4–5, 2024
Teloglion Foundation of Art, A.U.Th.
Agiou Dimitriou 159A, Thessaloniki

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Θ.-Σ. Παυλίδου
Χρ. Τζιτζιλής
Γ. Παπαναστασίου

ORGANIZING COMMITTEE
Th.-S. Pavlidou
Chr. Tzitzilis
G. Papanastassiou

10:00–10:45 ΕΓΓΡΑΦΕΣ / REGISTRATION

10:45–11:00 ΕΝΑΡΞΗ / OPENING

Προεδρείο / Chair: Θ.-Σ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ

G. BOLDEN (Keynote Speaker)

The organization of other-correction in conversation

12:00–12:30 ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ / COFFEE BREAK

Προεδρείο / Chair: G. RAYMOND

12:30–13:00 **J. WALKER & S. NIKOLOUDIS**

Understanding Greek(s) across the generations in Melbourne

13:00–13:30 **Θ.-Σ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ**

Η αυτοδιόρθωση σε διασπορικές συνεντεύξεις (Μελβούρνη): Προκαταρκτικές παρατηρήσεις [**Th.-S. PAVLIDOU, Self-repair in diasporic interviews (Melbourne): Preliminary remarks**]

13:30–14:00 **A. ΚΕΦΑΛΑ & Λ. ΜΙΤΙΤΣ**

Προφορικές αφηγήσεις ομιλητών/τριών της ελληνικής ως γλώσσας πολιτισμικής κληρονομιάς: Μια πιλοτική μελέτη βασισμένη σε σώμα κειμένων [**A. KEFALA & L. MITITS, Oral narratives of Greek heritage language speakers: A corpus-based pilot study**]

14:00–15:00 ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ / LUNCH BREAK

Προεδρείο / Chair: A. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

15:00–15:30 **M. KAL TSA, A. TSOLAKI, I. LAZAROU, I. MITTAS, M. PAPAGEORGIOU, D. PAPADOPOULOU & M. TSOLAKI**

The assessment of syntactic skills in typical & atypical speakers of Greek: Evidence from narrative discourse

- 15:30–16:00 **P. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ**
Αποκρίσεις σε αφηγήσεις παραπόνων: Μεταξύ ευθυγράμμισης και εναρμόνισης [R. KARACHALIOU, *Responses in complaint stories: Between alignment and affiliation*]
- 16:00–16:30 **Δ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**
Διαφοροποίηση τριών ειδών αφήγησης από δείκτες συναισθηματικής προσωδίας [D. PAPAZACHARIOU, *Prosodic differences between three narrative genres with different emotional loading*]
- 16:30–17:00 **Χ. ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΥ & Σ. ΣΕΛΙΜΗΣ**
Εμβόλιμοι ήχοι σε συνομιλίες και αφηγήσεις ελληνόφωνων παιδιών προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας [C. POYLIMENOU & S. SELIMIS, *Preschool and early school-age Greek-speaking children's interjections during conversation and narration*]

17:00–17:30 **ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ / COFFEE BREAK**

Προεδρείο / Chair: G. BOLDEN

- 17:30–18:00 **L. GIALABOUKI**
Minimal responses in institutional interaction: The case of $\mu/\mu(h)\mu$ in Greek TV political interviews
- 18:00–18:30 **O. NICULESCU & M. VASILEANU**
What's in a repetition? Exploring the 'editing' phase of identical repetitions in Romanian monologue speech
- 18:30–19:00 **L. BESPALA & C. ALBURY**
Mitigating agency in delivery of weight loss advice: A conversation and discourse analytic study

Προεδρείο / Chair: P. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ

- 9:00–9:30 **C. ΦΑΚΑΛΟΥ**
Interactional management practices in the context of lawyer-asylum seeker consultations: A case study from Greece
- 9:30–10:00 **N. ΓΚΑΤΣΟΥ**
Συγκερασμός και διάκριση σχημάτων λόγου από τη λαϊκή παράδοση μέχρι σήμερα [N. GKATSOU, *Blending and distinguishing figures of speech from folk tradition until today*]
- 10:00–10:30 **M. ΛΑΜΠΙΔΗΣ**
Το *που* και η αμοιβαία γνώση στον προφορικό λόγο [M. LAMPIDIS, *Pu and mutual knowledge in spoken discourse*]
- 10:30–11:00 **M. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ & A. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ**
Πολυτροπική ανάλυση της διεπίδρασης στη διδασκαλία σύγχρονου χορού επαγγελματικής σχολής στην Αθήνα [M. PAPADOPOULOU & A. VASILOPOULOU, *Multimodal analysis of interaction in teaching contemporary dance at a professional school in Athens*]

11:00–11:30 **ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ / COFFEE BREAK**

Προεδρείο / Chair: J. WALKER

- 11:30–12:00 **Th.-S. PAVLIDOU & A. ALVANOUDI**
Rejecting proposals for joint action in Greek telephone calls
- 12:00–12:30 **ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Α.**
Σχολική διαμεσολάβηση ομηλικών: Από την προσομοίωση στον αυθόρμητο λόγο [A. VASILOPOULOU, *School-based peer mediation: From simulation to spontaneous talk*]

Προεδρείο / Chair: Γ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

- 12:30–13:30 **G. RAYMOND (Keynote Speaker)**
The “natural attitude” in action: Epistemic orientations in action sequences initiated from unknowing (K-) positions

13:30–14:30 ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ / LUNCH BREAK

Προεδρείο / Chair: Δ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

14:30–15:00 M. HOFFMAN & J. WALKER
Being Greek in Toronto: Identities and affiliations

15:00–15:30 Ζ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΟΥ & Λ. ΜΙΤΙΤΣ
Στρατηγικές επικοινωνίας κατά την αφήγηση και τη συνομιλία ομιλητών/τριών της ελληνικής ως γλώσσας πολιτισμικής κληρονομιάς: Μελέτη βασισμένη στο Greek Heritage Language Corpus [Z. GAVRIILIDOU & L. MITITS, *Communication strategies in narration and conversation of speakers of Greek as a heritage language: A study based on the Greek Heritage Language Corpus*]

Προεδρείο / Chair: Χρ. ΤΖΙΤΖΙΛΗΣ

15:30–17:00 ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΤΡΑΠΕΖΙ / ROUND TABLE
Πόροι για τη μελέτη του προφορικού (διαλεκτικού, διασπορικού κτλ.) λόγου / *Resources for the study of spoken (dialectal, diasporic, etc.) Greek*

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ / PARTICIPANTS:

Γ. ΚΑΤΣΟΥΔΑ, Δ. ΜΕΡΤΥΡΗΣ, Γ. ΧΑΙΡΕΤΑΚΗΣ, Ι. ΜΑΝΩΛΕΣΣΟΥ
Η ψηφιοποίηση του ηχητικού αρχείου του Κέντρου Ερεύνης των Νεοελληνικών Διαλέκτων και Ιδιωμάτων της Ακαδημίας Αθηνών [The digitisation of the audio archive of the Research Centre for Modern Greek Dialects of the Academy of Athens]

Λ. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, Ν. ΣΙΓΑΛΑΣ, Ν. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ, Σ. ΜΠΕΗΣ
Η έκδοση του τόμου *Ντοπιολαλιές*: Διαλεκτολογική έρευνα πεδίου, προφορικός λόγος και η ηγεμονία του γραπτού λόγου [The publication of the volume *Local Dialects: Dialectological field research, orality and the hegemony of literacy*]

J. BUTCHER, Z. GAVRIILIDOU, K. KELAIDIS, M. KOUNTOURES

The NHM Oral History Project: Constructed immigrant identities and socio-linguistic collectivities

J. WALKER

Accounts from the Greek Diaspora in Canada and Australia

Θ. -Σ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Διασπορικές ποικιλίες της ελληνικής στο Corpus Προφορικού Λόγου
[Diasporic varieties of Greek in the Corpus of Spoken Greek]

17:00–17:30

ΛΗΞΗ / CLOSING

20:00

ΓΕΥΜΑ / DINNER

Απαραίτητη η δήλωση συμμετοχής κατά την εγγραφή / **Registration required**

Galina BOLDEN

Department of Communication, Rutgers University, USA | gbolden@rutgers.edu

The organization of other-correction in conversation

Repair organization is a system of practices for dealing with problems of hearing, speaking, and understanding and a central mechanism for maintaining intersubjectivity in conversation (Schegloff, Jefferson, & Sacks, 1977). Among the different types of repair, other-initiated other-repair – that is, repair initiated and resolved by a recipient of a trouble source – is the least understood. In other-initiated other-repair sequences, an interactant self-selects to enact “other-correction” of some problematic aspect of another’s talk. In this talk I discuss what occasions other-correction, how such corrections are carried out, what actions they accomplish, and how they are responded to. I also explore some analytic payoffs of closely examining other-correction sequences.

Geoffrey RAYMOND

Department of Sociology, University of California, Santa Barbara | graymond@ucsb.edu

The “natural attitude” in action: Epistemic orientations in action sequences initiated from unknowing (K-) positions

The development, distribution, and maintenance of a known-in-common stock of knowledge (Garfinkel, 1967), including (ostensibly) shared “knowledge, information, and/or beliefs” (Raymond & Sidnell, 2019, pp. 178–179), that participants use as the basis for action and inference depends, in part, on the processes through which participants with relatively limited access to or knowledge of some state of affairs take up the claims of others who know more about it. This paper describes an aspect of the sequential framework through which possible modifications to a shared stock of knowledge are encountered, ratified, resisted, and/or rejected, focusing on stretches of talk initiated by speakers posing queries. In taking up such matters, the analysis elaborates an aspect of a more general framework advanced in Heritage (2012) that links epistemics with aspects of action formation and sequence organization to show how the relative *epistemic status* of participants as relatively knowing (K+) or unknowing (K-) interacts with the *epistemic stances* of the actions they formulate across sequences of action and thereby accounts for the initiation and possible completion of those sequences. Focusing on stretches of talk involving “first speaker initiations from unknow-

ing (K-) positions" (Heritage, 2012), we examine how K- speakers use various third-position practices (Schegloff, 2007) to adopt a range of *epistemic orientations* that include a default orientation (that is open to and accepting of K+ speaker's claims) and alternatives to it that vary in terms of the degree to which they *resist* or *reject* K+ speaker's claims, and the sequential trajectories that emerge from their use. Analyzing variations in the forms, uses, and distribution of these practices in ordinary and institutional settings, we show how they provide a reflexively calibrated layer of sequential scrutiny for K+ speaker's claims and thus collectively constitute a normatively organized set of front-line practices used in the patrol and defense of an intersubjectively shaped, socially distributed, and taken for granted stock of knowledge.

References

- Garfinkel, H. (1967). *Studies in Ethnomethodology*. Englewood Cliffs, NJ.: Prentice-Hall.
- Heritage, J. (2012). Epistemics in action: Action formation and territories of knowledge. *Research on Language & Social Interaction*, 45(1), 1–29.
- Raymond, G., & Sidnell, J. (2019). Interaction at the boundaries of a world known in common: Initiating repair with "What Do You Mean?". *Research on Language and Social Interaction*, 52(2), 177–192.
- Schegloff, E. A. (2007). *Sequence Organization in Interaction: A Primer in Conversation Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.

ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ | ORAL PRESENTATIONS

Αλεξάνδρα ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών | avasil@ecd.uoa.gr

Σχολική διαμεσολάβηση ομηλικών: Από την προσομοίωση στον αυθόρμητο λόγο

Στην παρούσα έρευνα αναλύονται ασκήσεις στη σχολική διαμεσολάβηση ομηλικών σε ελληνικά γυμνάσια και λύκεια μέσω παιχνιδιού ρόλων. Η εξάσκηση στη σχολική διαμεσολάβηση δίνει την ευκαιρία στις/στους συμμετέχουσες/οντες μαθήτριες και μαθητές να αναπτύξουν εργαλεία για την επικοινωνία, κατανόηση και επίλυση των διαφορών τους με τη μεσολάβηση ενός τρίτου, ουδέτερου ατόμου (Αρτινοπούλου 2010). Πρόκειται για προσομοιώσεις βάσει σεναρίου το οποίο σταματά πριν την αναζήτηση λύσης (Γρηγοριάδου και Τέλλιου 2018). Στο σημείο αυτό υπάρχει μετάβαση στον αυθόρμητο λόγο. Η έρευνα αξιοποιεί το θεωρητικό πλαίσιο και τις τεχνικές της ανάλυσης συνομιλίας σε βιντεοσκοπημένα δεδομένα διάρκειας τριών ωρών. Εντοπίζονται οι εντάσεις ανάμεσα στον αυθόρμητο και στον κατασκευασμένο λόγο (Stokoe 2013). Διερευνώνται οι τρόποι με τους οποίους οι διαμεσολαβητές/τριες επιχειρούν να εμφανιστούν ως ουδέτεροι, εκμαιεύουν απαντήσεις και αποφεύγουν να δώσουν οι ίδιοι/ες λύση στη σύγκρουση (Garcia 2019, 2020).

Alexandra VASILOPOULOU

National and Kapodistrian University of Athens | avasil@ecd.uoa.gr

School-based peer mediation: From simulation to spontaneous talk

This study examines exercises in school-based peer mediation among high school students in Greece through role play. Such training provides students the opportunity to develop communication skills, to deepen their understanding of their differences and reach a resolution through the mediation of a neutral third party (Artinopoulou 2010). The exercises begin as simulations based on scenarios which are terminated before the search for a solution (Grigoriadou & Telliou 2018). At this point, there is a transition to spontaneous talk. The research employs the theoretical framework and techniques of conversation analysis on three hours of videotaped data. It identifies tensions between spontaneous and constructed speech (Stokoe 2013) and explores how mediators try to appear neutral, elicit responses, and avoid offering solutions to the conflict themselves (Garcia 2019, 2020).

Βιβλιογραφία | References

- Αρτινοπούλου, Β. (2010). *Η σχολική διαμεσολάβηση*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.
- Γρηγοριάδου, Ε., & Τέλλιου, Α. (2018). *Σχολική διαμεσολάβηση: Ένας οδηγός για την επίλυση συγκρούσεων στο σχολείο από ομηλικούς*. Θεσσαλονίκη: Αντιγόνη.
- Garcia, A. C. (2019). *How Mediation Works: Resolving Conflict Through Talk* (Studies in Interactional Sociolinguistics Book 34). Cambridge: CUP.

- Garcia, A. C. (2020). Locations for advice-giving and the production of neutrality in divorce mediation sessions, *Conflict Resolution Quarterly*, 38(3): 189–208.
- Stokoe E. (2013). The (in)authenticity of simulated talk: comparing role-played and actual interaction and the implications for communication training, *Research on Language and Social Interaction*, 46(2): 165–185.

Liliia BESPALA & Charlotte ALBURY

Nuffield Department of Primary Care Health Sciences, University of Oxford |
liliia.bespala@phc.ox.ac.uk

Mitigating agency in delivery of weight loss advice: A conversation and discourse analytic study

Introduction. Guidance recommends that general practitioners (GPs) use every opportunity to provide weight loss advice to patients living with overweight or obesity. However, the act of providing advice poses challenges as it can potentially undermine the patient's desired public image, or "face" (Brown & Levinson, 1987). This often leads to patient resistance against such recommendations (Tremblett et al., 2022). The present study **aims** to show how the strategic linguistic allocation of agency in advice-giving interactions helps to mitigate "face threats", ensuring a smoother interaction between healthcare providers and patients.

Materials and methods. We used 224 consultation recordings of the Brief Interventions for Weight Loss (BWeL) trial, where doctors gave opportunistic weight loss advice to patients living with overweight or obesity. The recordings were transcribed using Jeffersonian conventions. We applied Conversation and Discourse analyses to explore how agency is interactionally constructed and linguistically realised by GPs when initiating the topic of weight and offering recommendations on weight loss.

Results and discussion. Our analysis has shown that in weight loss advice interactions, doctors mitigate both their own and the patient's agency. This is achieved through various language tools such as the use of generic *they* or impersonal *it* in subject positions; passive agentless constructions; nominalised verbs in subject positions; self-repairs replacing the subject *you* with a different subject (e.g. *your weight, it, s/he*). These practices shape the discourse in the way that (a) discards the doctor's accountability for initiating the topic of weight, (b) shifts responsibility for living with obesity away from the patient and (c) reduces the patient's personal responsibility for potential weight loss by attributing it to other agents.

Conclusions. By mitigating agency, GPs can offer opportunistic weight loss advice in a manner that is less face-threatening for the receiver. This facilitates communication

between healthcare professionals and patients and has the potential to enhance patients' compliance with recommendations.

References

- Brown, P., & Levinson, S. C. (1987). *Politeness: Some Universals in Language Usage*. Cambridge University Press.
- Tremblett, M., Webb, H., Ziebland, S., Stokoe, E., Aveyard, P., & Albury, C. (2022). Talking delicately: Providing opportunistic weight loss advice to people living with obesity. *SSM Qual Res Health*, 2, None. <https://doi.org/10.1016/j.ssmqr.2022.100162>

Ζωή Γαβριηλίδου & Λύδια ΜΙΤΙΤΣ

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης | zoegab@otenet.gr, lmittits@psed.duth.gr

Στρατηγικές επικοινωνίας κατά την αφήγηση και τη συνομιλία ομιλητών/τριών της Ελληνικής ως γλώσσας πολιτισμικής κληρονομιάς: Μελέτη βασισμένη στο Greek Heritage Language Corpus

Στόχος της παρούσας ανακοίνωσης είναι να διερευνήσει τις στρατηγικές επικοινωνίας που χρησιμοποιούν ομιλητές της Ελληνικής ως Γλώσσας Πολιτισμικής Κληρονομιάς (ΓΠΚ) που διαμένουν στο Σικάγο, Μόσχα και Αγία Πετρούπολη (Gavriilidou & Mitits, 2021). Η μελέτη βασίζεται σε δεδομένα του Greek Heritage Language Corpus (Gavriilidou et al., 2019), που αποτελεί το πρώτο επισημειωμένο, ψηφιοποιημένο και ελεύθερα προσβάσιμο σώμα δεδομένων προφορικού λόγου ομιλητών της Ελληνικής ως ΓΠΚ, που δημιουργήθηκε με στόχο να καταγραφούν διαφορετικές ποικιλίες της Ελληνικής ως ΓΠΚ και να συγκριθούν μεταξύ τους και με την ΚΝΕ, καθώς και να συλλεχθούν για πρώτη φορά δεδομένα για την Ελληνική ως ΓΠΚ που θα συνεισφέρουν στη θεωρητική συζήτηση περί γλωσσών πολιτισμικής κληρονομιάς. Περιλαμβάνει ηχητικά αρχεία με 90 ώρες απομαγνητοφωνημένου ακουστικού υλικού, απομαγνητοφωνήσεις και πλούσια μεταδεδομένα που διαρκώς εμπλουτίζονται.

Για τη μελέτη των στρατηγικών επικοινωνίας (Dörnyei, Z., & Scott, 1995), η έρευνα δεν βασίστηκε σε μία a priori θεωρητική ταξινόμηση, αλλά ακολούθησε μια ανωφερή (bottom up) προσέγγιση επιχειρώντας να καταγράψει όλα τα είδη στρατηγικών που χρησιμοποιούνται από το συγκεκριμένο δείγμα. Η ανάλυση συνομιλίας ανέδειξε 14 διαφορετικά είδη στρατηγικών που αξιοποιούνται από τα τρία υπο-δείγματα (Σικάγο, Μόσχα, Αγία Πετρούπολη), προκειμένου να επιτύχουν τους επικοινωνιακούς τους στόχους και τα οποία διαφοροποιούνται ανάλογα με το κειμενικό είδος: η χρήση συνωνύμων, η αποφυγή και η επιλογή θέματος χρησιμοποιούνται στην αφήγηση, ενώ η μη λεκτική ανατροφοδότηση (backchanneling) χρησιμοποιείται κυρίως στη συνομιλία. Οι ομιλητές από το Σικάγο χρησιμοποιούν συχνότερα στρατηγικές, που

τους επιτρέπουν να παράγουν μεγαλύτερη ποσότητα λόγου, ενώ είναι η μόνη ομάδα που χρησιμοποιεί loanblends (λέξεις που απαρτίζονται από αγγλικά και ελληνικά τεμάχια π.χ. μπλόκι 'οικοδομικό τετράγωνο', σκουρίλι 'σκίουρος', φένσι 'φράκτης') (Gavrilidou & Mitits, 2020) ως ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της γλωσσικής τους ταυτότητας.

Η συμβολή της έρευνας έγκειται στο γεγονός ότι προσφέρει πολύτιμα δεδομένα στο πεδίο ανάλυσης συνομιλίας ομιλητών της ελληνικής ως ΓΠΚ που δεν έχει διερευνηθεί ακόμη επαρκώς και αφετέρου απορρίπτει την επικρατούσα προσέγγιση της χρήσης στρατηγικών επικοινωνίας ως αντισταθμιστικού μέσου αντιμετώπισης του 'υποτιθέμενου' γλωσσικού ελλείμματος των ομιλητών της Ελληνικής ως ΓΠΚ, δίνοντας αντίθετα ιδιαίτερη έμφαση στην οπτική της επιτυχούς επικοινωνίας.

Zoe GAVRIILIDOU & Lydia MITITS

Democritus University of Thrace | zoegab@otenet.gr, limitits@psed.duth.gr

**Communication strategies in narration and conversation
of speakers of greek as a heritage language:
A study based on the greek Heritage Language Corpus**

The aim of this presentation is to investigate the communication strategies used by speakers of Greek as a Heritage Language (GHL) residing in Chicago, Moscow, and Saint Petersburg (Gavriilidou & Mitits, 2021). The study is based on data from the Greek Heritage Language Corpus (Gavriilidou et al., 2019), which is the first annotated, digitized, and freely accessible corpus of spoken language data from speakers of Greek as a GHL. This corpus was created to record different varieties of Greek as a GHL, compare them with each other and with Standard Modern Greek, and for the first time, collect data on Greek as a GHL that will contribute to the theoretical discussion on heritage languages. It includes audio files with 90 hours of transcribed auditory material, transcriptions, and rich metadata that are continuously being enriched.

For the study of communication strategies (Dörnyei, Z., & Scott, 1995), the research did not rely on a priori theoretical classification but followed a bottom-up approach to document all types of strategies used by the specific sample. The conversation analysis revealed 14 different types of strategies employed by the three sub-samples (Chicago, Moscow, Saint Petersburg) to achieve their communication goals, which vary according to the text type: the use of synonyms, avoidance, and topic selection are used in narration, while non-verbal feedback (backchanneling) is mainly used in conversation. Speakers from Chicago use strategies more frequently, which allows them to produce a greater amount of speech, and they are the only group that uses loanblends (words composed of English and Greek elements, e.g., μπλόκι 'block', σκουρίλι 'squirrel', φένσι 'fence') (Gavrilidou & Mitits, 2020) as a distinctive feature of their linguistic identity.

The contribution of the research lies in the fact that it offers valuable data in the field of conversation analysis of Greek as a GHL speakers, which has not been sufficiently explored yet. Moreover, it rejects the prevailing approach of using communication strategies as a compensatory means to address the 'supposed' linguistic deficit of Greek as a GHL speakers, instead emphasizing the perspective of successful communication.

Βιβλιογραφία | References

- Dörnyei, Z., & Scott, M. L. (1995). Communication strategies: An empirical analysis with retro-spection. *Deseret Language and Linguistic Society Symposium*, 27(1), 137–150.
- Gavriliidou, Z. & L. Mitits (2020). Loanblends in the speech of Greek heritage speakers: a corpus-based lexicological approach. EURALEX XIX Congress of the European Association for Lexicography, Lexicography for inclusion, Proceedings Book, 1, 351–360.
- Gavriliidou, Z., & Mitits, L. (2021). The Socio-linguistic Profiles, Identities, and Educational Needs of Greek Heritage Language Speakers in Chicago. *Journal of Language and Education*, 1, 80–97. <https://doi.org/10.17323/jle.2021.11959>
- Gavriliidou, Z., Mitits, L., Mavromatidou, S., Chadjipapa, E., & Dourou, C. (2019). The compilation of Greek Heritage Language Corpus (GHLc): a language resource for spoken Greek by Greek communities in the U.S. and Russia. *European Journal of Language Studies*, 6(1), 61–74.

Νεφέλη Γκατσοϋ

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών | nefgkatsou@primedu.uoa.gr

Συγκερασμός και διάκριση σχημάτων λόγου από τη λαϊκή παράδοση μέχρι σήμερα

Η παρούσα ερευνητική πρόταση μελετά τον σχηματικό λόγο σε προφορικό επίπεδο και συγκεκριμένα διερευνά την εμφάνιση και τη λειτουργία του διαχρονικά από τη λαϊκή παράδοση μέχρι και σήμερα. Για τον σκοπό αυτό αξιοποιούνται παραδείγματα στίχων από την παλαιά και τη σύγχρονη μουσική παράδοση καθώς επίσης και αποσπάσματα από την τηλεόραση και το διαδίκτυο. Σε ένα πρώτο στάδιο, γίνεται προσπάθεια διαχωρισμού μεταξύ σχημάτων λόγου στα οποία διακρίνονται κοινά στοιχεία, όπως για παράδειγμα στο πολυμορφικό με το ετυμολογικό σχήμα, στην ομοηχία με το ανακλαστικό σχήμα, στην επαναφορά με την επαναδίπλωση, στην επαναστροφή με την ταυτολογική διπλότητα. Μέσω της βιβλιογραφικής ανασκόπησης, αρχικά μελετάται η συνύπαρξη των σχημάτων λόγου σε προφορικό επίπεδο. Παράλληλα, αναδύονται και οι μεταξύ τους διαφοροποιήσεις, στις οποίες στηρίζονται οι ορισμοί που προτείνονται για τον διαχωρισμό τους. Σε ένα δεύτερο στάδιο, εξετάζονται στην πράξη οι διαφορές των σχημάτων λόγου, μέσα από παραδείγματα εισηγμένα από τον προφορικό λόγο, όπως αυτά παρουσιάζονται σε ταινίες, σειρές, διαφημίσεις, τραγούδια. Η μελέτη του συγκερασμού και της διάκρισης των σχημάτων λόγου σε προφορικό επίπεδο στοχεύει να αναδείξει τη διαχρονικότητα του φαινομένου και

τον ουσιαστικό ρόλο που διαδραματίζει στην επικοινωνία και στη μετάδοση μηνυμάτων με ποικίλα μέσα και αποδέκτες. Καταληκτικά, εξετάζεται η λειτουργία του σχηματικού λόγου και τεκμηριώνεται το γεγονός ότι η χρήση του στις προαναφερόμενες περιστάσεις αποσκοπεί ενδεικτικά στον εμπλουτισμό του λόγου, την πρόκληση των συναισθημάτων του ακροατή και την αξιοποίηση του χιούμορ.

Nefeli GKATSOU

National and Kapodistrian University of Athens | nefgkatsou@primedu.uoa.gr

Blending and distinguishing figures of speech from folk tradition until today

This short paper examines figurative language in its oral form and more specifically it aspires to explore its appearance and function throughout time, from the folk tradition until the present day. For this purpose, examples of lyrics from the old and the modern music tradition as well as extracts from the television and the internet are analyzed. To begin with, an attempt is made to distinguish figures of speech which share common characteristics, such as polyptoton VS figura etymologica, paronomasia VS ananaclassis, anaphora VS epanadiplosis, epanastrophe VS tautology. The coexistence of the figures of speech in oral language is studied based on the literature review. Additionally, certain definitions are proposed based on the emerging differences between them, for their classification. Secondly, the differences of the figures of speech are examined in practice, through examples of oral language, as they emerge in films, series, advertisements, songs. The study of blending and distinguishing the figures of speech in their oral form aims to highlight the timelessness of the phenomenon as well as the essential role it plays in the communication and in the transmission of messages in various contexts. Last but not least, the function of figurative language is examined in order to establish that its use in the aforementioned circumstances is often aiming at enriching speech, provoking the emotions of the listener or achieving specific effects, as humor.

Βιβλιογραφία | References

- Cacciari, C., & Glucksberg, S. (1994). Understanding Figurative Language. Στο M. A. Gernsbacher (Επιμ.), *Handbook of Psycholinguistics* (σσ 447–473). Academic Press.
- Corbett, E. P. J. (1965). *Classical Rhetoric for the Modern Student*. New York: Oxford University Press.
- Lakoff, G., & Johnson, M. (2003). *Metaphors we live by*. The University of Chicago Press. <http://shu.bg/tadmin/upload/storage/161.pdf>
- Nakas, A., & Kalogirou, J. (2014). Patterns of word and phrase repetition as linguistic universalia in folktales. *15th Congress of the International Society for Folk Narrative Research / ISFNR, Narratives Across Space and Time: Transmissions and Adaptations*.
- Preminger, A., & Brogan, T. V. F. (1993). *The New Princeton Encyclopedia of Poetry and Poetics*. Princeton University Press.

- Κοπιδάκης, Μ., Χριστοδούλου, Γ., Νάκας, Θ., & Καλοσπύρος, Ν. (2011). *Ρητορικός Παπαδιαμάντης*. Πατάκης.
- Νάκας, Θ. (2017b). Σχετικά με το λεγόμενο 'πολύπτωτον' (πολυμορφικό) σχήμα λόγου. *Μελέτες για την Ελληνική Γλώσσα (Πρακτικά 37ης Ετήσιας Συνάντησης του Τομέα Γλωσσολογίας του Τμήματος Φιλολογίας του ΑΠΘ, 13–14.5.2016)*, 37, 489–504.
- Νάκας, Θ., Μαγουλά, Ε., & Καποθανάση, Α. (2010). Η ομοηχία στη Νέα Ελληνική: ορολογία και τυπολογία. *Μελέτες για την Ελληνική Γλώσσα*, 30, 436–449.

Christina FAKALOU

Ionian University | chfakalou@ionio.gr

Interactional management practices in the context of lawyer-asylum seeker consultations: A case study from Greece

This paper examines interactional management practices and narrative co-construction in lawyer-asylum seeker multilingual consultations in Greece. Drawing upon linguistic-ethnographic fieldwork, it presents a case study of a consultation between a Chinese applicant for international protection and her lawyer. The asylum seeker is assisted by an ad hoc interpreter (a family member). The purpose of the consultation is to prepare the applicant for the upcoming asylum interview. Data analysis shows a) a reorientation of the asylum narrative from an authentic-experiential towards a more objectified formal-institutional account and b) a fluctuating alignment of local-interactional and translocal-gatekeeping perspectives. Ultimately, this kind of co-construction and reorientation process involves the lawyer ending up managing the asylum seeker's narrative and identity construction.

Lena GIALABOUKI

Aristotle University of Thessaloniki | giallena@yahoo.gr

Minimal responses in institutional interaction: The case of $\mu/\mu(h)\mu$ in Greek TV political interviews

Minimal responses have been investigated primarily in the context of informal, everyday interaction. Moreover, in the literature on political interviews, use of response tokens is said to be quite limited as in this form of institutional interaction interviewers act as intermediaries and not as the intended recipients of interviewee talk (Clayman & Heritage 2002, Heritage & Greatbatch 1991). However, examination of Greek data shows that the response token $\mu/\mu(h)\mu$ is anything but rare in this context. Within the framework of Conversation Analysis and previous work on $\mu/\mu(h)\mu$ in Greek (Παυλίδου κ.ά. 2020), this paper seeks to investigate the use and functions of $\mu/\mu(h)\mu$ in Greek

TV political interviews. The data are drawn from 11 such interviews from the *Corpus of Spoken Greek* of the Institute of Modern Greek Studies. The analysis reveals that $\mu/\mu(h)$ μ is used in ways quite similar to those of everyday conversation: for instance, $\mu(h)\mu$ with non-final intonation functions primarily as a continuer (see Schegloff 1982), whereas μ with final intonation as an information receipt token. Additionally, in a very small number of cases $\mu(h)\mu$ can be strategically deployed in order to sidestep interviewee questions (see also Γιαλαπούκη 2020). Such findings point to a restructuring of the institutional role of the journalist within the wider context of changing media practices towards more conversationalized forms of institutional interaction (Fairclough 1995).

References

- Clayman, S. E. & Heritage, J. 2002. *The News Interview: Journalists and Public Figures on the Air*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Fairclough, N. 1995. *Media Discourse*. London: Edward Arnold.
- Heritage, J. & Greatbatch, D. 1991. On the institutional character of institutional talk: The case of news interviews. In D. Boden & D. H. Zimmerman (eds.), *Talk and Social Structure*, 93–137. Berkeley: University of California Press.
- Schegloff, E. A. 1982. Discourse as an interactional achievement: Some uses of 'uh huh' and other things that come between sentences. In D. Tannen (eds.), *Analyzing Discourse: Text and Talk*, 71–93. Washington: Georgetown University Press.
- Γιαλαπούκη, E. 2020. [in Greek] Response tokens in the service of sidestepping questions: The case of Greek TV political interviews. In Th.-S. Pavlidou (ed.) *Pragmatic Particles in Greek and other languages*, 286–306. Thessaloniki: Institute of Modern Greek Studies.
- Παυλίδου, Θ.-Σ., Γιαλαπούκη, Λ., Αλβανούδη, Α. & Ανανιάδης, Χ. 2020. [in Greek] 'Minimal responses' - The case of *m* and *m(h)m* in everyday conversations. In Th.-S. Pavlidou (ed.) *Pragmatic Particles in Greek and other languages*, 165–185. Thessaloniki: Institute of Modern Greek Studies.

Michol F. HOFFMAN & James A. WALKER

York University (Toronto), La Trobe University (Melbourne) | m.hoffman@yorku.ca,
j.walker2@latrobe.edu.au

Being Greek in Toronto: Identities and affiliations

Toronto is home to Canada's largest Greek population, with 90,400 (1.5% of the city's residents) claiming a Greek ethnic origin (Statistics Canada 2021). Smaller numbers claimed for Greek as mother tongue (34,980) and home language (14,680) suggest language shift, but there are recognisably Greek neighbourhoods (such as the Danforth). Although bearing the brunt of early xenophobia (Burry 2009), Greeks have played an important role in the city's development (Douramakou-Petroleka 1985). There are many cultural institutions (e.g. the Canadian Hellenic Congress and the Greek Press) and increasing public and academic interest in Greek Canadians (e.g. Karachaliou et al. 2020).

This paper reports on findings from a larger project investigating Toronto's ethnolinguistic landscape (Hoffman & Walker 2010). Residents of Greek background, stratified by generation and sex, participated in sociolinguistic interviews during which they responded to questions about their self-identification, social networks, language use and attitudes toward Greek language and culture.

Quantitative analysis of responses suggests that Greeks have a higher orientation to their background than other groups, having predominantly Greek social networks and living in predominantly Greek neighbourhoods. Although self-reported proficiency varies, the Greek language is cited as an important part of identity. Using excerpts from the interviews, we illustrate the importance of culture and language to Greek Canadians and their view that future generations should learn about and value their heritage. These results demonstrate the ongoing relevance of Greek identity/ies in Toronto and the need to provide opportunities for promoting continued use of the language.

References

- Burry, J. 2009. *Violent August: the 1918 anti-Greek riots in Toronto*. Toronto: Burgeoning Communications Inc.
- Douramakou-Petroleka, L. 1985. The elusive community: Greek settlement in Toronto, 1900–1940. In R. F. Harney (ed.), *Gathering place: Peoples and neighbourhoods of Toronto, 1834–1945*. Toronto: Multicultural History Society of Ontario.
- Greek Canadian History Project <http://archives.library.yorku.ca/gchp/>
- Hoffman, M. F. and Walker, J. A. 2010. Ethnolects and the city: Ethnic orientation and linguistic variation in Toronto English. *Language Variation and Change* 22: 37–67.
- Karachaliou, R., A. Archakis, V. Tsakona, P. Pappas & A. Ralli. 2020. Tracing transnational self-positioning among Greek immigrants in Canada. *Selected papers from the 5th international conference Crossroads of languages and cultures: Languages and cultures at home and at school*. Rethymno, 1–3 June 2018. 572–584.
- Statistics Canada. (2021). *Census of Population, 2021*. Ottawa: Statistics Canada.

Maria KALTS¹, Anthoula TSOLAKI¹, Ioulietta LAZAROU^{1,2}, Ilias MITTAS¹, Mairi PAPAGEORGIOU¹, Despina PAPADOPOULOU¹ & Magda TSOLAKI^{1,3}

¹Aristotle University of Thessaloniki; ²Centre for Research and Technology Hellas; Alzheimer Hellas³ | mkaltsa@enl.auth.gr, tsolakianthoula@gmail.com, iouliettalazarou@gmail.com, inmittas@gmail.com, marypapageorg@gmail.com, depapa@lit.auth.gr, tsolakim1@gmail.com

The assessment of syntactic skills in typical & atypical speakers of Greek: Evidence from narrative discourse

Syntactic deficits are often overlooked in research that addresses language changes due to Alzheimer's Disease (AD) dementia; most descriptions focus on lexical-semantic aspects of the language and less so on other microstructural aspects (Eyigoz et

al., 2020). The present study aims to investigate the decline of language skills at the (morpho)syntactic level due to changes in cognitive function related to AD. We draw on narrative production data from 178 native speakers of Greek examining the syntactic complexity of spoken language elicited through a Single Picture Descriptive Discourse Task and a Personal Narrative Task. The participants of the study fall into five groups: (a) young healthy adult speakers (yHC), (b) cognitively intact elder healthy speakers (eHC), (c) speakers with Subjective Cognitive Impairment (SCI), (d) speakers with MCI and (e) speakers with AD dementia at the mild/moderate stages. All participants underwent a detailed neuropsychological evaluation to assess their cognitive status comprehensively factoring in working memory, executive functioning, attention and memory (Dubois et al., 2014; Tsolaki et al., 2021). The data analysis focuses on at the microlinguistic level of syntax – e.g. subordinate clauses and mean length of clauses revealed that the syntactic complexity in narrative production is significantly reduced as AD progresses and it can assist in the differentiation between the cognitively intact group and the clinical ones. Additionally, we compare the two elicitation methods to address methodological matters and the impact of visual stimuli in narrative data. Overall linguistic markers can shed light on the early detection of AD, thus we can map the relationship between cognitive and linguistic skills along the dementia continuum and consequently facilitate the clinical process.

References

- Eyigoz, E., Mathur, S., Santamaria, M., Cecchi, G., & Naylor, M. (2020). Linguistic markers predict onset of Alzheimer's disease. *EClinical Medicine*, 28, 100583. <https://doi.org/10.1016/j.eclinm.2020.100583>
- Dubois, B., et. al. (2014). Advancing research diagnostic criteria for Alzheimer's disease: the IWG-2 criteria. *The Lancet Neurology*, 13(6), 614–629. [http://doi.org/10.1016/S1474-4422\(14\)70090-0](http://doi.org/10.1016/S1474-4422(14)70090-0)
- Tsolaki, M., Tsatali, M., Gkioka, M., Poptsi, E., Tsolaki, A., Papaliagkas, V., Tabakis, I. M., Lazarou, I., Makri, M., Kazis, D., Papagiannopoulos, S., Kiryrtopoulos, A., Koutsouraki, E. & Tegos, T. (2021). Memory clinics and day care centers in thessaloniki, northern Greece: 30 Years of clinical practice and experience. *Frontiers in Neurology*, 12, 683131. <https://doi.org/10.3389/fneur.2021.683131>

Ράνια ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων | rkarahaliou@uoi.gr

Αποκρίσεις σε αφηγήσεις παραπόνων: Μεταξύ ευθυγράμμισης και εναρμόνισης

Στόχος της ανακοίνωσης αυτής είναι η διερεύνηση της πρόσληψης *αφηγήσεων παραπόνων* (complaint stories), δηλαδή αφηγήσεων που έχουν ως επίκεντρο την επιλήψιμη συμπεριφορά ενός *αδικούντος ατόμου* (wrongdoer), συνήθως, απέναντι στο αφηγούμενο πρόσωπο (Couper-Kuhlen 2012: 114). Τα δεδομένα μου αποτελούνται από

26 αφηγήσεις παραπόνων που αναδύθηκαν σε 18 συνομιλίες μεταξύ φίλων-μελών μιας θεατρικής ομάδας, συνολικής διάρκειας 13,5 ωρών (Καραχάλιου 2018). Οι ηχογραφήσεις πραγματοποιήθηκαν με τη συναίνεση των συμμετεχόντων/ουσών στον χώρο όπου γίνονταν οι συγκεντρώσεις για πρόβες, με τη μέθοδο της αυτομαγνητοφώνησης.

Κινούμενη στο πεδίο της Ανάλυσης Συνομιλίας, αξιοποιώ τη διάκριση της Stivers (2008: 33–37) ανάμεσα σε αποκρίσεις *ευθυγράμμισης* (*alignment*) και *εναρμόνισης* (*affiliation*). Οι πρώτες λειτουργούν υποστηρικτικά ως προς τη δομική ασυμμετρία της αφηγηματικής δραστηριότητας, δηλαδή ως προς το γεγονός ότι το αφηγούμενο πρόσωπο προχωράει σε μια εκτεταμένη συνεισφορά, ενώ οι δεύτερες αφορούν την υιοθέτηση κοινής στάσης με εκείνη του αφηγούμενου προσώπου.

Μέσω της ανάλυσης, διαπιστώνω ότι οι αποκρίσεις των αποδεκτών/τριών οργανώνονται διαφορετικά με κριτήριο την ταυτότητα του αδικούντος ατόμου. Πιο συγκεκριμένα, αναδεικνύεται ότι όταν το αδικούν άτομο είναι μέλος της εξω-ομάδας, οι ακροατές/τριες καταφεύγουν πρωτίστως σε αποκρίσεις εναρμόνισης με τον/την αφηγητή/τρια, ενώ όταν πρόκειται για μέλος της εσω-ομάδας, δείχνουν να προτιμούν αποκρίσεις ευθυγράμμισης. Δεδομένου ότι η εξιστόρηση έντονων προσωπικών βιωμάτων –όπως οι αφηγήσεις παραπόνων– δημιουργεί στο ακροατήριο την ηθική υποχρέωση επίδειξης συμπάραστασης/ενσυναίσθησης (Heritage 2011: 160–161), συμπεραίνω ότι οι ακροατές/τριες μέσω των αποκρίσεων ευθυγράμμισης κατορθώνουν να τηρούν αποστάσεις από τη στοχοποίηση ενός μέλους της εσω-ομάδας.

Rania KARACHALIOU

University of Ioannina | rkarahaliou@uoi.gr

Responses in complaint stories: In between alignment and affiliation

The aim of this announcement is to investigate the reception of complaint stories, i.e. stories that focus on the blameworthy behavior of a wrongdoer, usually towards the narrator (Couper-Kuhlen 2012: 114). My data consists of 26 complaint stories that emerged in 18 conversations between friend-members of a theater group (total duration 13.5 hours, see Karachaliou 2018). The recordings were made with the consent of the participants in the place where the gatherings for rehearsals were held, using the self-recording method.

Relying on Conversation Analysis, I employ Stivers' (2008: 33–37) distinction between alignment and affiliation responses. The former support the structural asymmetry of the narrative activity, while the latter concern the adoption of a common stance with that of the narrator. Via the analysis, I find that the responses of the story receivers are organized differently according to the identity of the wrongdoer. More specifically, when the wrongdoer is an out-group member, listeners primarily resort to affiliative respons-

es, while when the wrongdoer is an outgroup member, the listeners seem to prefer alignment responses. Since recounting intense personal experiences – such as complaint stories – creates a moral obligation to show sympathy/empathy towards the narrator (Heritage 2011: 160–161), I conclude that through alignment responses listeners manage to distance themselves from targeting an in-group member.

Βιβλιογραφία | References

- Couper-Kuhlen, E. 2012. Exploring affiliation in the reception of complaint conversational stories. Στο A. Peräkylä & M.-L. Sorjonen (επιμ.), *Emotion in Interaction*, 113–145. Oxford: Oxford University Press.
- Heritage, J. 2011. Territories of knowledge, territories of experience: empathic moments in interaction. Στο T. Stivers, L. Mondada & J. Steensig (επιμ.), *The Morality of Knowledge in Conversation*, 159–183. Cambridge: Cambridge University Press.
- Καραχάλιου, Ρ. 2018. *Η Προσφώνηση στις Συνομιλιακές Αφηγήσεις*. Θεσσαλονίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη).
- Stivers, T. 2008. Stance, alignment, and affiliation during storytelling: When nodding is a token of affiliation. *Research on Language & Social Interaction* 41(1): 31–57.

Αγγελική Κεφαλα & Λύδια Μιτίτς

Πανεπιστήμιο του Βελιγραδίου | akefala3@gmail.com

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης | limitits@psed.duth.gr

Προφορικές αφηγήσεις ομιλητών/τριών της ελληνικής ως γλώσσας πολιτισμικής κληρονομιάς: Μια πιλοτική μελέτη βασισμένη σε σώμα κειμένων

Οι ομιλητές γλωσσών πολιτισμικής κληρονομιάς (ΟΓΠΚ) αποτελούν μια ξεχωριστή κατηγορία δίγλωσσων ομιλητών με βιογραφικά στοιχεία μετανάστευσης και ιδιαίτερα γλωσσικά χαρακτηριστικά (Gavriilidou & Mitits, 2021). Ένα χρήσιμο εργαλείο για την αξιολόγηση της δεξιότητας παραγωγής λόγου των ΟΓΠΚ είναι οι αφηγήσεις, καθώς τέτοιου είδους αξιολόγηση είναι λιγότερο μεροληπτική από την αξιολόγηση των γλωσσικών ικανοτήτων τους με εργαλεία τυποποιημένα μόνο για μονόγλωσσους (Kunharī et al, 2016). Στόχος της συγκεκριμένης πιλοτικής μελέτης είναι να εξεταστεί η αφηγηματική δομή προφορικών αφηγήσεων ομιλητών της ελληνικής ως ΓΠΚ (ΕΓΠΚ) που διαμένουν στην Αμερική, με σκοπό να δημιουργηθεί μια σχάρα αξιολόγησης των προφορικών παράγωγων, κατάλληλη για την καταγραφή των γλωσσικών κατακτήσεων και διαφοροποιήσεων των ΕΓΠΚ. Οι συμμετέχοντες είναι 6 άντρες και 6 γυναίκες ηλικίας 41–55 ετών. Τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν στην έρευνα περιέχονται στο Greek Heritage Language Corpus (Gavriilidou et al., 2019). Πιο συγκεκριμένα, αναλύονται ως προς την μικροδομή και τη μακροδομή 12 αφηγήσεις. Στη μικροδομή εξετάζονται όσα προτείνονται στο Multilingual Assessment Instrument for Narratives (MAIN) (Gagarina et al., 2012), ενώ η μακροδομή εξετάζεται

σύμφωνα με το μοντέλο των Stein και Glenn (1979). Από τα αποτελέσματα γίνεται φανερό ότι οι αφηγήσεις των συμμετεχόντων είναι περισσότερο ολοκληρωμένες ως προς τη μακροδομή, με αδυναμίες να εντοπίζονται στην εσωτερική αντίδραση και την αναφορά στον χρόνο, ενώ ως προς τη μικροδομή παρατηρείται απλή συντακτική δομή και σχετικά μικρό μέσο μήκος επικοινωνιακών μονάδων.

Angeliki KEFALA & Lydia MITITS

University of Belgrade | akefala3@gmail.com

Democritus University of Thrace | limitits@psed.duth.gr

Oral narratives of Greek heritage language speakers: A corpus-based pilot study

Heritage language speakers constitute a distinct category of bilingual speakers with migration biographies and particular linguistic characteristics (Gavriilidou & Mitits, 2021). A useful tool for assessing the oral production skill of HLS is narration, as such an evaluation is less biased compared to assessing their language abilities using tools standardized solely for monolinguals (Kunnari et al., 2016). The aim of this pilot study is to examine the narrative structure of oral productions by speakers of Greek as a Heritage Language living in the (GHL) U.S., with the objective of creating an evaluation grid for oral productions, suitable for recording the linguistic achievements and variations of GHL speakers. The informants were 6 men and 6 women aged 41–55 years. The data used in the research is contained in the Greek Heritage Language Corpus (Gavriilidou et al., 2019). More specifically, 12 narratives are analyzed in terms of micro and macrostructure. The microstructure is examined according to the guidelines proposed in the Multilingual Assessment Instrument for Narratives (MAIN) (Gagarina et al., 2012), while the macrostructure is analyzed based on the Stein and Glenn's model (1979). The results reveal that the participants' narratives are more complete in terms of macrostructure, with weaknesses identified in internal response and time reference, while in terms of microstructure, a simple syntactic structure and relatively short average length of communication units are observed.

Βιβλιογραφία | References

- Gagarina, N., Klop, D., Kunnari, S., Tantele, K., Välimaa, T., Balciüniene, I., Bohnacker, U. & Walters, J. (2012). MAIN: Multilingual Assessment Instrument for Narratives. *Linguistics*, 56.
- Gavriilidou, Z. & Mitits, L. (2021). The Socio-linguistic Profiles, Identities, and Educational Needs of Greek Heritage Language Speakers in Chicago. *Journal of Language and Education*, 7(1), 80–97.
- Gavriilidou, Z., Mitits, L., Mavromatidou, S., Chadjipapa, E. & Dourou, C. (2019). The compilation of Greek Heritage Language Corpus (GHL): A language resource for spoken Greek by Greek communities in the U.S. and Russia. *European Journal of Language Studies*, 6(1), 61–74.
- Kunnari, S., Välimaa, T. & Laukkanen – Nevala, P. (2016). Macrostructure in the narratives of monolingual Finnish and bilingual Finnish–Swedish children. *Applied Psycholinguistics*, 37, 123–144.
- Stein, N. L., & Glenn, C. G. (1979). An analysis of story comprehension in elementary school children. In R. O. Freedle (Ed.) *New directions in discourse processing* (pp. 53–120). Ablex.

Το *που* και η αμοιβαία γνώση στον προφορικό λόγο

Η παρούσα μελέτη εξετάζει τα σημασιολογικά χαρακτηριστικά του *που*, καθώς και τις λειτουργίες του, σε καθημερινές αυθόρμητες συνομιλίες μέσω σώματος κειμένων, που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της διδακτορικής μου διατριβής (Λαμπίδης 2023).

Ο πολυλειτουργικός χαρακτήρας του *που* γίνεται φανερός κατά την επισκόπηση των γραμματικών αναφορών, όπου εντοπίζεται μια αναφορική, συμπληρωματική και επιρρηματική χρήση, ενώ οι ονομασίες ποικίλλουν. Στις επιμέρους γλωσσολογικές μελέτες το *που* χαρακτηρίζεται ως οριστικός ονοματοποιητικός δείκτης (Χριστίδης 1986) με κυρίαρχο το χαρακτηριστικό της οριστικότητας, το οποίο θεωρείται ότι διατρέχει και τις τρεις διαφορετικές χρήσεις (Νικηφορίδου 2008).

Ο προφορικός λόγος, και ιδιαίτερα η αυθόρμητη συνομιλία θεωρείται η πιο βασική μορφή της ανθρώπινης επικοινωνίας (Quaglio & Biber 2006: 692), καθώς μέσα σε αυτήν η γλώσσα διαμορφώνεται, αλλάζει και εμφανίζεται σε όλη την περιπλοκότητά της (Ewing 2005: 3). Έτσι το *που* ερευνάται εκ νέου στον προφορικό λόγο με τη μέθοδο της μελέτης καθοδηγούμενης από τα σώματα κειμένων (*corpus-driven*) με στόχο την αποφυγή προβολής προγενέστερων θεωριών, που πιθανώς θα οδηγούσαν σε συγκεκριμένη θεώρηση και θεωρητικές παραδοχές για τη γλώσσα.

Στο συγκεκριμένο σώμα κειμένων το *που* βρίσκεται αρκετά ψηλά σε συχνότητα εμφάνισης στο σώμα κειμένων προφορικού λόγου με 1280 χρήσεις (10η θέση) και συνάπτεται κατ' εξοχήν με μη ρηματικά στοιχεία, ενώ η συνεμφάνιση με ρήματα καλύπτει το 4,7% του συνόλου των χρήσεών του. Κατά την ανάλυση των χρήσεων εντοπίστηκαν τρεις λειτουργίες η συσχετιστική, η αναγνωριστική και η τεκμηριωτική, οι οποίες αναδεικνύουν το χαρακτηριστικό της αμοιβαίας γνώσης που μεταφέρει στη συνομιλία ο γραμματικός δείκτης *που*. Αντίστοιχα, κατά τη σύναψη με ρήματα, η χρήση του *που* στοχεύει στην επαναφορά του σχετικού τμήματος της αμοιβαίας γνώσης στο συνομιλιακό γεγονός. Συμπεραίνεται, επομένως, ότι το *που* χρησιμοποιείται στον προφορικό λόγο από τους ομιλητές για να φέρει στη συνομιλία και στη μνήμη των συμμετεχόντων την αμοιβαία γνώση που υφίσταται μεταξύ τους, με αποτέλεσμα οι ιδιότητες του *που* να είναι διαμορφωμένες σε ένα ιδιαίτερα συμμετοχικό, συνεργατικό, εν τέλει συνομιλιακό περιβάλλον.

Pu and mutual knowledge in spoken discourse

This study examines the semantic and syntactic characteristics of “pu” as well as its functions in spontaneous everyday conversations through a corpus that developed as part of my doctoral dissertation (Lampidis 2023).

The multifunctional nature of “pu” is evident when reviewing traditional grammars, where it is identified as having referential, complementary, and adverbial uses, with varying terminologies. In specific linguistic studies, “pu” is characterized as a definite nominalizer (Christidis 1986) with definiteness being the dominant feature that runs through all the three different uses (Nikiforidou 2008).

Spoken discourse, and particularly spontaneous conversation, is considered the most fundamental form of human communication (Quaglio & Biber 2006: 692), as within it, language is shaped, changes, and appears in all its complexity (Ewing 2005: 3). Thus, “pu” is re-examined in spoken discourse using the corpus-driven method of corpus linguistics, aiming to avoid the projection of pre-existing theories that might lead to a specific view and theoretical assumptions about language.

In the corpus used for this study, “pu” appears quite frequently (1,280 instances - 10th place) and is predominantly associated with non-verbal elements, while co-occurrence with verbs accounts for 4.7% of its total uses. The analysis of its uses, three functions were identified: the associative, the recognitional, and the evidential, which highlight the feature of mutual knowledge the grammatical marker “pu” conveys in conversation. Similarly, in conjunction with verbs, the use of “pu” aims to bring back the relevant part of mutual knowledge into the communicational event. It is therefore concluded that “pu” is used in spoken discourse in order to bring into conversation and to the participants’ memory the mutual knowledge that exists among them, resulting in the properties of “pu” being shaped in a highly participatory, collaborative, and ultimately conversational environment.

Βιβλιογραφία | References

- Ewing, Michael. 2005. *Grammar and Inference in Conversation: Identifying Clause Structure in Spoken Japanese*. Amsterdam: John Benjamins.
- Quaglio, Paulo & Douglas Biber. 2006. The Grammar of Conversation. Στο B. Aarts & A. McMahon (επιμ), *The Handbook of English Linguistics*. Oxford: Blackwell, 692–723.
- Λαμπίδης, Εμμανουήλ. (2023). *Ζητήματα γραμματικής του προφορικού συνομιλιακού λόγου στα ελληνικά: Ανάλυση με σώματα κειμένων των να, που, ότι/πως*. Αδημοσίευτη διδακτορική διατριβή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

- Νικηφορίδου, Κική. 2008. Νοητικοί χώροι και γραμματική ανάλυση: Περί της κατηγοριοποίησης του *που*. Στο Μ. Θεοδωροπούλου (επιμ.), *Θέρμη και Φως. Αφιερωματικός τόμος στη μνήμη του Α.-Φ. Χριστίδη*. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, 81–93.
- Χριστίδης, Αναστάσιος. 1986. Το μόρφωμα «που» σαν αναφορικός δείκτης. *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα 7*: 135–148.

Oana NICULESCU & Monica VASILEANU

The 'Iorgu Iordan – Alexandru Rosetti' Institute of Linguistics & University of Bucharest |
oeniculescu@yahoo.com, monica.vasileanu@litere.unibuc.ro

What's in a repetition? Exploring the 'editing' phase of identical repetitions in Romanian monologue speech

Our paper, grounded in corpus-based analysis with a focus on acoustic data interpretation, aims to explore identical repetitions, i.e. immediate and identical self-repeats of spoken material such as [ku ku] 'with with', by examining the *interregnum* or editing phase, i.e. the intermediary acoustic space between the two identical items, *reparandum* and *reparans* (Shriberg 1994).

The study is carried out on a less studied Romance language, with data derived from Ro-Phon, an emerging Romanian speech corpus, manually annotated in Praat (Niculescu 2021). The corpus annotation system is designed to allow a fine-grained analysis of disfluencies, i.e. interruptions of the speech flow (Fox Tree 1995), as they offer precious insights into the cognitive processes underlying speech planning and production (Kosmala 2024).

Unlike previous studies, which focus on conversational data (Shriberg 1994, Candea 2000, Kosmala 2024, a.o.), our analysis takes a new approach by exploring repetitions in monologue speech. Our results, based on 4 hours of time-aligned speech, comprising 307 repetitions, show that the editing phase was empty in 32.24% (N = 99) of our data, but filled in 67.76% (N = 208) of the cases (Fig. 1). The 208 filled edit phases comprised various disfluent elements, in various combinations (see Table 1), adding up to 7 elements:

as(t)fel de ⟨*inspiră*⟩ ⟨*ăm*⟩ ⟨*sil*⟩ ⟨*ă*⟩ ⟨*expiră*⟩ ⟨*sil*⟩ ⟨*m*⟩ *de*
'such of (inh) ⟨filler particle *uhm*⟩ ⟨silence⟩ ⟨filler particle *uh*⟩ ⟨exh⟩ ⟨silence⟩ ⟨filler particle *um*⟩ of'

ELEMENT(S) IN THE EDITING PHASE	% OF REPETITIONS	N	EXAMPLES
lengthening	75%	156	<i>tim(p)u(l) petrecut +cu: cu: familia</i> 'the time spent with with the family'
filler particle	40.87%	85	<i>mai mult <inspiră> +dar <ă:> dar nu regret perioada respectivă</i> 'more <inh> but <filler particle uh > but I do not regret that period'
silent pause	30.77%	64	<i>lucru(i)lor +din <sil> din juru(l) meu</i> 'the things around <silence> around me'
tongue click	9.13%	19	<i>o: <m:> <sil> <clie> o fată</i> 'a: <filler particle um> <silence> <click> a girl'
inhalation noise	12.01%	25	<i>avea +o <inspiră> o persoană</i> 'had a <inh> a person'
exhalation noise	8.17%	17	<i>+este: <expiră> este chiar</i> 'it is <exh> it is really'
laughter	2.40%	5	<i>!o sim(t) +și cu griji <râs> și cu griji) și fără bani</i> 'I am worried <laughter> worried and broke'
swallowing	2.40%	5	<i>diverse lucruri și: <m> <inghite> <clie> și</i> 'various things and <filler particle> um <swallowing> <tongue click> and'

Table 1. Illustrations of identical repetitions in Romanian monologue speech

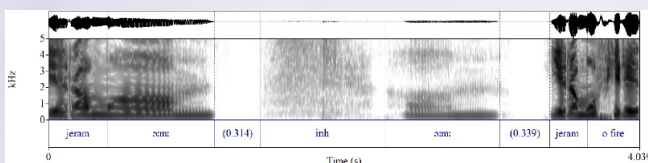

Figure 1. Acoustic representation of an identical repetition from the Ro-Phon corpus

References

- Fox Tree, Jean. 1995. "The effects of false starts and repetitions on the processing of subsequent words in spontaneous speech". *Journal of Memory and Language*, 34(6), 709–738.
- Kosmala, Loulou. 2024. *Beyond Disfluency: The interplay of speech, gesture, and interaction*. Amsterdam: John Benjamins.
- Niculescu, Oana. 2021. Developing linguistic resources for Romanian written and spoken language. In *Proceedings of the 16th International Conference „Linguistic Resources and Tools for Natural Language Processing”*, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 21–36.
- Candea, Maria. 2000. *Contribution à l'étude des pauses silencieuses et des phénomènes dits «d'hésitation» en français oral spontané. Étude sur un corpus de récit en classe de français*. Unpublished PhD thesis, Université Sorbonne Nouvelle – Paris III.
- Shriberg, Elizabeth Ellen. 1994. *Preliminaries to a theory of speech disfluencies*. Doctoral dissertation, University of California, Berkeley, 1994.

Μαρία Παπαδοπούλου & Αλεξάνδρα Βασιλοπούλου

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών | maria_papad5893@hotmail.com,
avasil@ecd.uoa.gr

Πολυτροπική ανάλυση της διεπίδρασης στη διδασκαλία σύγχρονου χορού επαγγελματικής σχολής στην Αθήνα

Στην παρούσα ανακοίνωση θα παρουσιαστεί μέρος ευρύτερης έρευνας, η οποία συνδυάζει τη μικρο-εθνογραφία και την ανάλυση συνομιλίας και εστιάζει στην παιδαγωγική

σχέση και το ρόλο του σώματος στη διδασκαλία χορού σε επαγγελματική σχολή της Αθήνας, χρησιμοποιώντας διαφορετικά και αλληλοτροφοδοτούμενα επίπεδα ανάλυσης.

Μελετάται η κοινωνική και γλωσσική διεπίδραση στην αίθουσα διδασκαλίας χορού μέσα από το πρίσμα της Ανάλυσης Συνομιλίας, δίνοντας έμφαση στην πολυτροπική διάσταση της διεπίδρασης. Θα εστιάσουμε στο ρόλο των ερωτήσεων, την οργάνωση των αλληλουχιών, την αναπροσαρμογή της τριαδικής δομής «Ερώτηση-Απάντηση-Αξιολόγηση» (ΕΑΑ) και στο φαινόμενο της διόρθωσης λαθών (correction) όπως αυτή προκύπτει από τα δεδομένα (βιντεοσκοπήσεις 13 ωρών διδασκαλίας σύγχρονου χορού). Παράλληλα, αναζητούνται πολυτροπικές ενέργειες όπως η συσχέτιση των λεκτικών συνεισφορών με το βλέμμα και ο τρόπος οργάνωσης των σωματικών-φωνητικών δραστηριοτήτων στη διδασκαλία χορού (Keevallik, 2014) αναδεικνύοντας τη σημασία της πολυτροπικής ανάλυσης και της χρήσης του βίντεο στην ανάλυση παιδαγωγικών πρακτικών.

Τέλος, αναζητούνται μεθοδολογικές οπτικές, πιθανά οφέλη και προκλήσεις από την ανάλυση παιδαγωγικών πρακτικών μέσα από μια πολυτροπική διεπιδραστική οπτική που συνδέεται με την ευρύτερη κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα.

Maria PAPADOPOULOU & Alexandra VASILOPOULOU

National and Kapodistrian University of Athens | maria_papad5893@hotmail.com,
avasil@ecd.uoa.gr

Multimodal analysis of interaction in teaching contemporary dance at a professional school in Athens

In this presentation, we will discuss a segment of a broader research that combines micro-ethnography and conversation analysis, focusing on the pedagogical relationship and the role of the body in dance education at a professional school in Athens. The study employs various complementary levels of analysis.

We examine the social and linguistic interactions in the dance classroom through the lens of Conversation Analysis, emphasizing on the multimodal nature of interaction. We will focus on the role of questions, the organization of sequences, the adaptation of the triadic structure Initiation-Reply-Evaluation (IRE), and the phenomenon of error correction as observed in the data (13 hours of video recordings of contemporary dance classes). Additionally, we explore multimodal practices such as the integration of verbal contributions with gaze and the organization of bodily-vocal activities in dance teaching (Keevallik, 2014), underscoring the significance of multimodal analysis and the use of video in the analysis of pedagogic practices.

Finally, we briefly discuss methodological perspectives, potential benefits, and challenges arising from analyzing pedagogic practices through a multimodal interactive perspective connected to broader socio-political realities.

Βιβλιογραφία | References

- Goodwin, C. (2003). The body in action. Στο J. Coupland & R. Gwyn (Eds.) *Discourse, the body and identity*. New York, NY: Palgrave/Macmillan, 19–42.
- Heath, C., Hindmarsh, J., & Luff, P. (2010). *Video in qualitative research: analysing social interaction in everyday life*. London: Sage Publications.
- Keevallik, L. (2014). Turn organization and bodily-vocal demonstrations. *Journal of Pragmatics*, 65, 103–120. doi:10.1016/j.pragma.2014.01.008
- Lester, J., N., O'Reilly, M. (2019). *Applied Conversation Analysis*. Sage Research Methods.
- Mondada, L. (2013). The Conversation Analytic Approach to Data Collection. Στο Sidnell, J. & Stevens, T. (eds.) *The Handbook of Conversation Analysis*. Oxford: Blackwell, 32–56.
- Nevile, M. (2015). *The Embodied Turn in Research on Language and Social Interaction*. *Research on Language and Social Interaction*, 48(2), 121–151. doi:10.1080/08351813.2015.1025499
- Μουρέλου, Δ., (2018). *Ώφεις της Επαγγελματικής Χορευτικής Εκπαίδευσης στην Ελλάδα: Οι περιπτώσεις της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης και της Ανώτερης Επαγγελματικής Σχολής Χορού της Εθνικής Λυρικής Σκηνής*, Αθήνα: Νήσος.
- Savrami, K. (2012). Dance in education: the Greek reality. *Research in Dance Education*, 13(1), 99–106. doi:10.1080/14647893.2011.651117.

Δημήτρης ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Πανεπιστήμιο Πατρών | papaz@upatras.gr

Διαφοροποίηση τριών ειδών αφήγησης από δείκτες συναισθηματικής προσωδίας

Στόχος της προτεινόμενης ανακοίνωσης είναι η διερεύνηση αλληλοσυσχέτισης ανάμεσα σε προσωδιακούς δείκτες και στη διαφορετική συναισθηματική φόρτιση των πληροφορητών και πληροφορητριών, όταν αφηγούνται διαφορετικά είδη ιστοριών, όπως αστείες ιστορίες, καθημερινές ιστορίες χωρίς συναισθηματική φόρτιση και ιστορίες ενός τραυματικού γεγονότος.

Η συγκεκριμένη έρευνα κινείται στο πλαίσιο της Συναισθηματικής Προσωδίας (Emotional Prosody) -για μία αναλυτική βιβλιογραφική επισκόπηση: Larrouy-Maestri et al. 2024-, και εστιάζει την προσοχή της σε ακουστικά προσωδιακά χαρακτηριστικά των παραπάνω τριών ειδών αφηγήσεων -όπως ο χρόνος των φράσεων και ο αντίστοιχος χρόνος των ενδιάμεσων παύσεων, μετρήσεις της έντασης των φράσεων (Μέσος Όρος και εύρος διακύμανσης) και αντίστοιχα μετρήσεις της θεμελιώδους αρμονικής (F0) (Μέσος Όρος και εύρος διακύμανσης). Ως εκ τούτου, προσεγγίζει την συναισθηματική προσωδία από την πλευρά της παραγωγής και όχι από τη μεριά της πρόσληψης.

Η συγκεκριμένη έρευνα πραγματοποιήθηκε σε 10λεπτες αφηγήσεις τριών αφηγηματικών ειδών (αστείες ιστορίες, καθημερινές ιστορίες και ιστορίες τραυματικών γεγονότων) που προήλθαν από 40 πληροφορητές και πληροφορήτριες, συνολικά εξήμιση ώρες φυσικών προφορικών αφηγήσεων. Το συγκεκριμένο ηχητικό υλικό είναι μέρος ενός Σώματος Προφορικών Κειμένων που έχει συγκεντρωθεί τα τελευταία οκτώ χρόνια.

Η στατιστική ανάλυση έδειξε ότι ΔΕΝ υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ του Μ.Ο. διάρκειας των φράσεων μεταξύ των αστείων ιστοριών και των ιστοριών τραυματικών γεγονότων (1920 msec Vs 1994 msec αντίστοιχα). Αντίθετα, υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των Μ.Ο. διάρκειας των παύσεων και στα τρία είδη αφήγησης (732 msec για τις ιστορίες τραυματικών γεγονότων, 860 msec για τις αστείες ιστορίες και 915 msec για τις καθημερινές ιστορίες).

Ακόμη πιο ενδιαφέροντα ήταν τα αποτελέσματα της έντασης και της F0 των τριών ειδών αφήγησης. Πιο συγκεκριμένα, οι ιστορίες τραυματικών γεγονότων ειπώθηκαν με Μ.Ο. έντασης στατιστικά σημαντικά πιο σιγανό από τα άλλα δύο είδη ιστοριών (27.48 db Vs 48.96 & 49.38 db αντίστοιχα), και την ίδια στιγμή, με στατιστικά σημαντικά μεγαλύτερο εύρος διακύμανσης της έντασης σε σχέση με τα άλλα δύο είδη αφήγησης (33.04 db Vs 28.33 db Vs 25.91 db).

Αντίστοιχα, ο Μ.Ο. της F0 των ιστοριών τραυματικών γεγονότων είναι στατιστικά σημαντικά πιο χαμηλός από τον Μ.Ο. της F0 των άλλων δύο ειδών αφηγήσεων (102 Hz Vs 192 & 193 Hz, με στατιστικά σημαντικά μεγαλύτερο εύρος διακύμανσης (125 Hz Vs 98 & 98 Hz).

Dimitris PAPAACHARIOU

University of Patras | papaz@upatras.gr

Prosodic differences between three narrative genres with different emotional loading

The aim of this presentation is to investigate the correlation between prosodic markers and the different emotional loading of the speakers, when telling different types of stories, such as funny stories, everyday stories without emotional loading and stories of a traumatic event.

The research has been held within the theoretical framework of Emotional Prosody, that studies the expression of emotions through prosodic features, like speech and pause duration, different measurements of intensity, as well as different measurements of fundamental frequency (F0) - for a detailed literature review see Larrouy-Maestri et al. 2024-. My study focuses on the correlations between prosodic features -as the mean of phrases' and pauses' duration within each story, the average word length per phrase, the mean value and mean range of phrases' intensity and F0- and three different narrative genres with different emotional loading, i.e. funny stories, everyday stories with no emotional loading, and stories of a traumatic event. Therefore, the focus of this paper is on production and not on the perception of these prosodic features.

This research is carried out on 10-minute narratives that came from 40 informants, a total of six and a half hours of natural narrations between people who shared strong social ties. The specific audio material is part of an Oral Corpus of Casual Narratives that has been collected over the last eight years.

The statistical analysis showed that there is NO statistically significant difference between the mean phrase duration between funny stories and traumatic event stories (1920 msec vs 1994 msec respectively). At the same time, there is a statistically significant difference between the mean duration of pauses in all three narrative types (732 msec for the traumatic event stories, 869 msec for the funny stories, and 912 msec for the everyday stories).

Statistical analysis revealed further statistically significant differences between funny stories and stories of a traumatic event. In particular, stories of traumatic events were told with significantly lower intensity than funny stories (37,48 db vs 49,38 db) and at the same time, with significantly greater mean intensity range (33,04 db vs 25,91 db). Similarly, the mean value of F0 of traumatic event narratives is significantly lower than mean value of F0 of the funny narratives (102 Hz vs 193 Hz, with a significantly greater range of variation (125 Hz vs 98 Hz).

Βιβλιογραφία | Reference

Larrouy-Maestri, P. Poeppel, D. & M. D. Pell. (2024). The Sound of Emotional Prosody: Nearly 3 Decades of Research and Future Directions. *Perspectives on Psychological Science*, 1–16. DOI: 10.1177/17456916231217722

Θ.-Σ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | pavlidou@lit.auth.gr

Η αυτοδιόρθωση σε διασπορικές συνεντεύξεις (Μελβούρνη): Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

Στόχος της ανακοίνωσης είναι να χαρτογραφήσει το πεδίο της αυτοδιόρθωσης (self-repair, Schegloff et al. 1977) στην ελληνική ως γλώσσα πολιτισμικής κληρονομιάς. Η αυτοδιόρθωση εκλαμβάνεται ως ένδειξη μεταπραγματολογικής επίγνωσης (metapragmatic awareness indicator, Verschueren 2000) και η παρούσα εργασία εντάσσεται σε ευρύτερη μελέτη για τη μεταπραγματολογική επίγνωση στη χρήση της ελληνικής στη Μελβούρνη (Pavlidou 2023). Η 'αυτοδιόρθωση' περιορίζεται εδώ σε περιπτώσεις διόρθωσης που γείρονται αλλά και πραγματοποιούνται από το ομιλούν άτομο με διάφορες ενέργειες (operations) στο πλαίσιο της ίδιας συνεισφοράς (Schegloff 2013). Ο συνηθέστερος τρόπος εκκίνησης της αυτοδιόρθωσης διαγλωσσικά είναι το απότομο κόψιμο (cut-off) του λόγου (Laakso & Sorjonen 2010) ενώ η αντικατάσταση (replacing, Schegloff 2013) φαίνεται να είναι η πιο συχνή ενέργεια στις γλώσσες που εξετάστηκαν (Kitzinger 2013).

Τα δεδομένα της έρευνας αντλούνται από ημιδομημένες συνεντεύξεις με Ελληνίδες/Ελληνες που γεννήθηκαν ή/και μεγάλωσαν στη Μελβούρνη (από το Corpus Προ-

φορικού Λόγου, βλ. Παυλίδου 2024). Η προσέγγιση των δεδομένων ξεκίνησε με την ανίχνευση της ενωτικής παύλας στις απομαγνητοφωνημένες συνεντεύξεις (που κατά τις συμβάσεις της Ανάλυσης Συνομιλίας συμβολίζει το απότομο κόψιμο του λόγου) και συνεχίστηκε με την εξέταση των ενεργειών της διόρθωσης. Η διαδικασία αυτή ανέδειξε την αναγκαιότητα διαφοροποίησης ορισμένων ενεργειών, π.χ. της αντικατάστασης, σε υπο-ενέργειες ανάλογα με το τι αντικαθιστά το προβληματικό στοιχείο. Η ανακοίνωση επικεντρώνεται στην αντικατάσταση μιας γραμματικής λέξης με κάποια άλλη, για παράδειγμα “έχει- είχε”, και όχι ενός λεξιλογικού στοιχείου με άλλο/α (π.χ. “έχει- είναι”). Όπως θα φανεί, οι διορθωτικές αυτές παρεμβάσεις συνδέονται πρωταρχικά με την προσπάθεια των συνεντευξιζόμενων να βρουν μια καλύτερη ή πραγματολογικά επαρκέστερη διατύπωση παρά με τη διόρθωση των γραμματικών λαθών, που τις περισσότερες φορές περνούν απαρατήρητα.

Th.-S. PAVLIDOU

Aristotle University of Thessaloniki | pavlidou@lit.auth.gr

Self-repair in diasporic interviews (Melbourne): Preliminary remarks

The purpose of this talk is to map out the scope of self-repair (Schegloff et al. 1977) in Greek as a heritage language. Self-repair is regarded as a metapragmatic awareness indicator (Verschueren 2000) and the present study is part of a larger project on metapragmatic awareness in the use of the Greek language in Melbourne (Pavlidou 2023). ‘Self-repair’ is restricted here to self-initiated and self-accomplished repair through various operations within the same turn (Schegloff 2013). The most common means of initiating repair cross-linguistically is the cut-off (cf. Laakso & Sorjonen 2010) while replacing (Schegloff 2013) seems to be the most frequent operation for accomplishing self-repair in the languages that have been examined (Kitzinger 2013).

The data for the study are drawn from semi-structured interviews, which are part of the Corpus of Spoken Greek, cf. Παυλίδου 2024), with Greeks who were born and/or grew up in Melbourne. First, the hyphen (symbolizing the cut-off in the conversation analytic transcription conventions) was traced in the transcribed interviews. Then, the repair operations after the cut-off were examined following the Schegloff’s (2013) scheme. This process showcased the need to differentiate certain operations, e.g. replacing, in sub-operations according to what substitutes for the trouble source. The presentation will focus on the replacing of a grammatical word for another (e.g. ‘has- had’) rather than one lexical item for some other(s) (e.g. ‘has- is’). As it will be shown, such repairing moves are primarily connected with the interviewees’ effort to find a better or a pragmatically more adequate formulation rather than correcting grammatical mistakes, which in most cases remain unnoticed by the speaker.

Βιβλιογραφία | References

- Kitzinger C. (2013). Repair. In *The Handbook of Conversational Analysis*, ed. by J. Sidnell & T. Stivers, 229–256. Chichester, UK: Wiley-Blackwell.
- Laakso M. & Sorjonen M.-S. (2010). Cut-off or particle – Devices for initiating self-repair in conversation. *Journal of Pragmatics* 42: 1151–1172.
- Pavlidou Th.-S. (2023). Metapragmatic awareness in Melbourne Greek. Paper presented at ICGL16, Thessaloniki, Dec. 2023.
- Παυλίδου Θ.-Σ. (2024). Το Corpus Προφορικού Λόγου και οι εφαρμογές του: Η περίπτωση του ερωτηματικού ναι. *Μελέτες για την Ελληνική Γλώσσα* 43: 475–486.
- Schegloff E. A. (2013). Ten operations in self-initiated, same-turn repair. In *Conversational Repair and Human Understanding*, ed. by M. Hayashi, G. Raymond & J. Sidnell, 41–70. Cambridge: Cambridge University Press.
- Schegloff E. A., Jefferson G., & Sacks H. (1977). The preference for self-correction in the organization of repair in conversation. *Language*, 53: 361–382.

Theodossia-Soula PAVLIDOU & Angeliki ALVANOUDI

Aristotle University of Thessaloniki | pavlidou@lit.auth.gr, alvanoudiag@yahoo.gr

Rejecting proposals for joint action in Greek telephone calls

Proposals – commonly regarded as directive-commissive actions that involve both proposer and recipient as agent and beneficiary of the future action (Couper-Kuhlen 2014) – can be implemented through various linguistic forms, including polar interrogatives. Research specifically on such ‘interrogative proposals’ for joint action (e.g. ‘Shall we go out for coffee?’) and the answers they get (‘yes’, accepting the proposal; ‘no’, rejecting the proposal) is quite limited (but see, e.g., Lindström 2017).

Our previous work (Pavlidou & Alvanoudi 2023), revolved around accepting answers to such proposals, drawing on 190 fully transcribed Greek telephone calls between familiars from the Corpus of Spoken Greek. It confirmed, though not to the same extent, the preference for particle-type answers reported for epistemically-oriented polar interrogatives by Enfield et al. (2019) and established a distinct functional distribution of three types of accepting answers: particles do ‘simple’ acceptance of the proposal; repetitive answers accept the proposal, while embodying an epistemic or deontic stance; answers that fall under none of the above (OTHER-type answers) do mitigated acceptance.

Using the same set of telephone calls, we now turn to rejecting answers, which are by far less frequent than the accepting ones in our data. It will be shown that explicit rejection (in the form of particle- or repetitive-answers) only occurs, for example, in connection with subsidiary proposals that presuppose an already established plan for joint action. Otherwise, rejection of an interrogative proposal for joint action is accom-

plished implicitly by providing grounds on which the proposer can infer the rejection. Rejection is thus treated as accountable conduct and OTHER-type answers emerge as the default practice for rejecting proposals for joint action. We argue that although such actions (by contrast to accepting answers) build dispreferred seconds in responding to interrogative proposals, they are so designed as to sustain cooperation.

References

- Couper-Kuhlen E. 2014. What does grammar tell us about action? *Pragmatics* 24(3): 623–647.
- Enfield N. J. et al. 2019. Polar answers. *Journal of Linguistics* 55(2): 277–304.
- Lindström A.. 2017. Accepting remote proposals. In *Enabling Human Conduct: Studies of Talk-in-Interaction in Honor of Emanuel A. Schegloff*, ed. by G. Raymond, G. H. Lerner & J. Heritage, 125–143. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.
- Pavlidou Th.-S. & Alvanoudi A. 2023/2024. Polar Answers: Accepting proposals in Greek telephone calls. *Pragmatics* 34(3): 447–472 (Published online 25 May 2023. DOI: <https://doi.org/10.1075/prag.22020.pav>).

Χαρά ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΥ¹ & Στάθης ΣΕΛΙΜΗΣ^{1,2}

¹Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, ²Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας | chara.poulimenou@hotmail.com, e.selimis@uop.gr

Εμβόλιμοι ήχοι σε συνομιλίες και αφηγήσεις ελληνόφωνων παιδιών προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας

Φωνητικά στοιχεία όπως *ε* και *α* τα οποία χαρακτηρίζονται παραδοσιακά ως επιφωνήματα (π.χ. LKN, 1998) δεν συμπεριφέρονται μόνο ως εκφράσεις ψυχικού πάθους. Στη ρέουσα (μη τραυλίζουσα) ομιλία παράγονται όταν το άτομο βιώνει κάποια δυσκολία στο επίπεδο γλωσσικού σχεδιασμού του εκφωνήματος, πολλές φορές δε επιτελούν επικοινωνιακές ή συνομιλιακές λειτουργίες ως πραγματολογικά μόρια (Clark & Fox Tree, 2002 Παυλίδου, 2020). Το ενδιαφέρον της ανακοίνωσης εστιάζεται στους εμβόλιμους αυτούς ήχους (filler sounds) στην ονογένεση της ελληνικής. Με σκοπό να εισφέρουμε στην περιορισμένη ψυχολογολογική βιβλιογραφία και επεκτείνοντας πρόσφατα δεδομένα μας από 3χρονα (Πουλημένου & Σελίμης, 2023), μελετήσαμε το ρεπερτόριο, τη συχνότητα, τη θέση και την πραγματολογία των εμβόλιμων ήχων στον λόγο 45 ελληνόφωνων παιδιών τυπικής ανάπτυξης 4–6 ετών. Τα δεδομένα, ημιδομημένες συνομιλίες και αφηγήσεις βασισμένες σε μια σειρά εικότων, απομαγνητοφωνήθηκαν πιστά και αναλύθηκαν με το λογισμικό Praat. Τα αποτελέσματα έχουν συνοπτικά ως εξής: Οι εμβόλιμοι ήχοι λαμβάνουν περισσότερες μορφές και είναι πιο συχνοί στις συνομιλίες (*ε*, *εμ*, *μ*, *α*, *αμ*, *μ(χ)μ*) απ' ό,τι στις αφηγήσεις (*ε*, *εμ*, *μ*, *α*). Οστόσο, κυριαρχεί το *ε* (με ή χωρίς διάρκεια) και στα δύο είδη λόγου (π.χ. *Ε: είναι ένα παιδάκι κι ένα βατραχάκι*). Ως προς το πού ακριβώς εμφανίζονται εμβόλιμοι ήχοι, στις συνομιλίες συνηθίζονται πρωτίστως στην αρχή απόκρι-

σης σε ερώτηση (ιδίως στα 6χρονα) ενώ στις αφηγήσεις κατά τη μετάβαση από τη μία εικόνα στην άλλη (ιδίως στα 4χρονα). Κατά δεύτερον, απαντούν εντός εκφώνηματος τόσο στις συνομιλίες όσο και στις αφηγήσεις. Σε ό,τι αφορά την πραγματολογική τους συνιστώσα, σηματοδοτούν κατά κύριο λόγο αποδοχή του συνομιλιακού βήματος εκ μέρους του παιδιού ή επιστρατεύονται για να διατηρήσει το παιδί τη σειρά του, κερδίζοντας ταυτόχρονα χρόνο μέχρι να ολοκληρωθεί η γλωσσική επεξεργασία. Λιγότερο συχνά, μεταξύ άλλων ρόλων, επικοινωνούν την πρωτοβουλία εκ νέου λήψης της σκυτάλης ή προλογίζουν την επανέναρξη μιας συνεισφοράς (αυτοδιόρθωση). Συμπερασματικά, οι εμβόλιμοι ήχοι φαίνεται να αναλαμβάνουν ένα εύρος επικοινωνιακών λειτουργιών ήδη από την προσχολική ηλικία, έχουν δε εν μέρει διαφορετικό προφίλ στη συνομιλία έναντι της αφήγησης.

Chara POULIMENOU¹ & Stathis SELIMIS^{1,2}

¹University of the Peloponnese, ²Hellenic Open University – University of Thessaly | chara.poulimenou@hotmail.com, e.selimis@uop.gr

Preschool and early school-age Greek-speaking children's interjections during conversation and narration

Phonetic elements such as *e* and *a* which are traditionally characterized as exclamations (e.g. LKN, 1998) do not act solely as means to express emotional states. In fluent (non-stuttered) speech, they are produced when the speaker experiences some kind of problem in planning and producing an utterance, while they often fulfill communicative or conversational functions as pragmatic particles (Clark & Fox Tree, 2002; Pavlidou, 2020). The current presentation focuses on such filled pauses (filler sounds) in the acquisition of Greek. With the aim of contributing to the limited psycholinguistic literature and expanding on our recent research findings from 3-year-olds (Poulimenou & Selimis, 2023), we investigated the repertory, frequency, locus and pragmatics of interjections in the speech of 45 typically developing Greek-speaking children aged 4–6 years. The data, semi-structured conversations and narratives based on a sequence of pictures, were transcribed verbatim and analyzed with Praat Bioacoustics software. Results are summarized as follows: Interjections are more diverse and frequent in conversations (*e*, *em*, *m*, *a*, *am*, *m(h)m*) in comparison to narratives (*e*, *em*, *m*, *a*). However, *e* (with or without lengthening) predominates in both types of discourse (e.g. *E: there are a little child and a little frog*). Regarding their locus, interjections are mainly used at the beginning of the response to a question during conversation (particularly at 6 years of age) and when moving from one picture to the next during narration (particularly at 4 years of age). Less often they occur within the utterance both in conversations and in narratives. Regarding their pragmatic component, they primarily signal the child's accepting the speaker's role during interaction or are recruited by her to hold the floor, buying time until language processing is completed. Less frequently, amongst others, they communicate the child's initiative to regain the floor or precede the restart of a

contribution (self-initiated self-repair). In brief, interjections seem to take on a range of communicative functions already in preschool age, while their profile partly differs in conversational relative to narrative discourse.

Βιβλιογραφία | References

- Clark, H. H., & Fox Tree, J. E. (2002). Using *uh* and *um* in spontaneous speaking. *Cognition*, 84(1), 73–111. [https://doi.org/10.1016/S0010-0277\(02\)00017-3](https://doi.org/10.1016/S0010-0277(02)00017-3)
- (ΛΚΝ) *Λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής*. (1998). Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μ. Τριανταφυλλίδη).
- Παυλίδου, Θ.-Σ. (Επιμ.). (2020). *Πραγματολογικά μόρια στην ελληνική και άλλες γλώσσες*. Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μ. Τριανταφυλλίδη).
- Πουλημένου, Χ., & Σελίμης, ΣΤ. (2023, 17–20 Οκτωβρίου). *Οι παρεμβολές ήχων στον ελληνικό παιδικό λόγο: Δεδομένα από τρίχρονα* [Προφορική ανακοίνωση]. 44ο Διεθνές Συνέδριο Λειτουργικής Γλωσσολογίας (SILF 2023), Καλαμάτα, Ελλάδα.

James A. WALKER & Stavroula ΝΙΚΟΛΟΥΔΙΣ

La Trobe University (Melbourne) | J.Walker2@latrobe.edu.au

Understanding Greek(s) across the generations in Melbourne

The Australian city of Melbourne is home to the largest Greek-speaking population outside of Greece and Cyprus, but the composition and nature of these communities have changed over time. The largest wave of Greek migration, which occurred after the Second World War, was heavily involved in construction, manufacturing and retail, while their children and grandchildren now occupy all walks of life, representing different social identities and patterns of language use. Since most studies of Greeks in Melbourne (e.g. Doumanis 1999; Fifis 1995; Tamis 2005) have focused on the migration experience of the first generation, we need a better understanding of current questions of social identity, language maintenance and cultural pluralism (e.g. Avgoulas & Fanany 2015). This paper uses a recently constituted corpus of recorded interviews to begin to answer these questions.

In 2022–2023, Greek Studies students at La Trobe University recruited 33 members of their extended social networks and engaged them in discussions of migration and family histories as well as asking them questions about self-identification, social network composition and language acquisition and use. The participants, aged between 18 and 82 and balanced for sex, represent three generations. Although the use of Greek was encouraged, the interviews contain varying degrees of English/Greek mixture. The recorded interviews last between 34 minutes and over two hours.

This presentation uses excerpts from the interviews to illustrate attitudes toward identity and language use, through responses to direct questions and the discourse strat-

egies used for these topics – in particular, language choice and identity labels. The longer-term purpose of this corpus is to provide an understanding of the Greek experience in Melbourne, in terms of migration and community history and patterns of language maintenance and shift, and to document the input varieties of Greek and the extent to which linguistic variation is being maintained in subsequent generations.

References

- Avgoulas, M.-I. & R. Fanany. 2015. The Greek Diaspora of Melbourne, Australia through the eyes of the second generation Greek Australian. *Athens Journal of Social Sciences* 2.2: 99–108.
- Doumanis, N. 1999. The Greeks in Australia. In R. Clogg (ed.), *The Greek diaspora in the twentieth century*. Basingstoke: Macmillan Press, 58–86.
- Fifis, Ch. N. 1999. Aspects of the Post-War II Greek Australian Community. *Études helléniques / Hellenic Studies* 7.2, 65–96.
- Tamis, A. M. 2005. *The Greeks in Australia*. Cambridge: Cambridge University Press

Πόροι για τη μελέτη του προφορικού (διαλεκτικού, διασπορικού κτλ.) λόγου / Resources for the study of spoken (dialectal, diasporic, etc.) Greek

**Γεωργία ΚΑΤΣΟΥΔΑ, Διονύσης ΜΕΡΤΥΡΗΣ, Γιώργος ΧΑΙΡΕΤΑΚΗΣ
ε' Ιώ ΜΑΝΩΛΕΣΣΟΥ**

Ερευνήτρια Α' ΚΕΝΔΙ-ΙΛΝΕ, Ερευνήτης Γ' ΚΕΝΔΙ-ΙΛΝΕ, Ερευνήτης Γ' ΚΕΝΔΙ-ΙΛΝΕ & Διευθύνουσα ΚΕΝΔΙ-ΙΛΝΕ | katsouda@academyofathens.gr, dmertyris@academyofathens.gr, gcharetakis@academyofathens.gr & manolessou@academyofathens.gr

Η ψηφιοποίηση του ηχητικού αρχείου του Κέντρου Ερεύνης των Νεοελληνικών Διαλέκτων και Ιδιωμάτων της Ακαδημίας Αθηνών

Με την παρούσα ανακοίνωση αποσκοπούμε να παρουσιάσουμε στην ακαδημαϊκή κοινότητα ένα από τα νέα ψηφιακά εργαλεία του Κέντρου Ερεύνης των Νεοελληνικών Διαλέκτων και Ιδιωμάτων της Ακαδημίας Αθηνών (ΚΕΝΔΙ-ΙΛΝΕ). Στο πλαίσιο της δράσης ΕΠΑΝΕΚ «Καινοτόμες δράσεις αξιοποίησης και ανάδειξης του Πολιτιστικού και Επιστημονικού αποθέματος της Ακαδημίας Αθηνών» κατά το έτος 2023 υλοποιήθηκαν ποικίλες ψηφιακές εφαρμογές, όπως: α) δημιουργία ηλεκτρονικού διαδραστικού διαλεκτικού χάρτη β) χάρτης χειρογράφων γ) ψηφιακό παιχνίδι διαλέκτων δ) ψηφιοποίηση τμήματος των χειρόγραφων συλλογών του ΚΕΝΔΙ-ΙΛΝΕ κ.ά. Επίσης, μια μείζονος σημασίας ψηφιακή δράση αποτέλεσε η ψηφιοποίηση σημαντικού μέρους του ηχητικού αρχείου του ΚΕΝΔΙ-ΙΛΝΕ με ηχογραφήσεις αυθεντικού προφορικού διαλεκτικού λόγου, προερχόμενες από τις ετήσιες ερευνητικές αποστολές του προσωπικού και από άλλες πηγές. Αυτό το προφορικό υλικό είναι καταγεγραμμένο σε ποικίλα μαγνητικά μέσα (μπομπίνες και κασέτες ήχου). Πρόκειται για καταγραφές που εκτείνονται από το 1960 μέχρι τις αρχές του 21ου αι. και προέρχονται από όλο τον νεοελληνικό διαλεκτόφωνο χώρο. Δεδομένου ότι οι νεοελληνικές διαλεκτικές ποικιλίες είναι σε φάση μερικής ή ολικής υποχώρησης, καθίσταται σαφές ότι η ψηφιοποίηση αυτού του παλαιού και αντιπροσωπευτικού προφορικού υλικού είναι εξαιρετικά σημαντική για τη νεοελληνική διαλεκτολογία αλλά και για κάθε πεδίο γλωσσολογικής ανάλυσης που εστιάζει σε προφορικά δεδομένα.

Η παρουσίασή μας έχει στόχο να αναδείξει το περιεχόμενο του ψηφιοποιημένου τμήματος από το ηχητικό αρχείο του α): διαλεκτική ομάδα από την οποία προέρχονται τα ηχητικά αρχεία, β) τόπος και έτος ηχογράφησης γ) κοινωνιογλωσσικά στοιχεία των πληροφορητών (καταγωγή, τόπος διαμονής, ηλικία, φύλο, μόρφωση, επάγ-

γελμα), δ) διάρκεια ηχογράφησης. Επίσης, θα συζητηθούν τα σοβαρότερα προβλήματα που αντιμετωπίστηκαν κατά την ψηφιοποίηση και προοπτικές αξιοποίησης του ηχητικού αρχείου.

**Georgia KATSOUDA, Dionysis MERTYRIS, Georgios CHAIRETAKIS
& Io MANOLESSOU**

Researcher KENDI-ILNE, Researcher KENDI-ILNE, Researcher KENDI-ILNE
& Director KENDI-ILNE | katsouda@academyofathens.gr, dmertyris@academyofathens.gr,
gchairetakis@academyofathens.gr & manolessou@academyofathens.gr

**The digitisation of the audio archive of the Research Centre for Modern Greek
Dialects of the Academy of Athens**

This contribution aims to present to the academic community one of the new digital tools of the Research Centre for Modern Greek Dialects of the Academy of Athens (KENDI-ILNE). Within the framework of the Operational Programme Competitiveness, Entrepreneurship & Innovation – EPAnEK, NSRF 2021–2027 (project: *Innovative actions for the valorization and promotion of the cultural and scientific reserve of the Academy of Athens, 2023–2024*), various digital applications were implemented, such as: a) the development of a digital interactive dialectal map; b) a searchable map of dialect manuscripts collection; c) a digital educational game on Modern Greek dialects; d) the digitisation of a part of the manuscript collections of the KENDI-ILNE etc. Another major digital action is the digitisation of a significant part of the audio archive of the KENDI-ILNE, which includes recordings of authentic dialectal speech, collected by the Centre's researchers during their annual fieldwork trips and from other sources. These recordings are preserved in various magnetic means (such as reel tapes and audio cassettes). They have been collected from 1960s onwards up to the beginning of the 21st century and cover the entire Modern Greek dialect-speaking world. As the Modern Greek dialects are in a state of gradual or complete retreat, it is obvious that the digitisation of this valuable archive due to its time of recording and its representative character is crucial for Modern Greek dialectology and any other field of linguistic analysis which focuses on oral data.

Our presentation intends to highlight the contents of the digitised part of the audio archive with respect to: a) the dialectal provenance of each recording; b) the place and time of the recordings; c) the socio-linguistic features of the informants (origin, residence, age, sex, level of education, profession); d) the duration of the recordings. The major challenges faced during the digitisation will also be discussed, as well as the prospects of the utilisation of the new digital archive.

Λεωνίδας ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ, Νίκος ΣΙΓΑΛΑΣ, Νίκος ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ & Σταμάτης ΜΠΕΗΣ

Ιστορικός Εξωτερικός Συνεργάτης, ΜΛΑ Μέλπωσ Μερλιέ, Ιστορικός, Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών / ΙΤΕ, Καθηγητής Γλωσσολογίας ΕΚΠΑ & Ερευνητής Α' ΚΕΝΔΙ-ΙΛΝΕ Ακαδημία Αθηνών | leonidasembirikos@gmail.com, nikos.sigalas@gmail.com, npantel@phil.uoa.gr & beis@Academyofathens.gr

Η έκδοση του τόμου *Ντοπιολαλιές: Διαλεκτολογική έρευνα πεδίου, προφορικός λόγος και η ηγεμονία του γραπτού λόγου*

Στα πλαίσια της επικείμενης έκδοσης του τόμου *Ντοπιολαλιές: Γεωγραφικές ποικιλίες της Νέας Ελληνικής και των άλλων ομιλούμενων εντός Ελλάδας γλωσσών* από το Μουσικό και Λαογραφικό Αρχείο Μέλπωσ Μερλιέ (Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών), η παρούσα ανακοίνωση σκοπεύει να εξετάσει τη σχέση ανάμεσα στην καταγραφή διαλεκτικών ποικιλιών σε επιτόπιες έρευνες, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του προφορικού λόγου, αλλά και την ηγεμονία του γραπτού λόγου και των συμβάσεών του. Πιο συγκεκριμένα, ο υπό έκδοση τόμος περιλαμβάνει 88 ηχητικά αρχεία σε τέσσερεις δίσκους και την απομαγνητοφώνησή τους από όλες τις μείζονες διαλεκτικές ομάδες εντός και εκτός των ορίων του ελληνικού κράτους (Πόντος, Καππαδοκία, Κάτω Ιταλία, Κορσική, Μαριούπολη κλπ.), αλλά και σχεδόν όλες τις μη ελληνικές γλώσσες εντός της Ελλάδας που είναι σε στενή επαφή με την ελληνική γλώσσα (αρβανίτικα, βλάχικα, ρομανί κλπ.).

Η καθοριστικότερη πρόκληση για την επιμέλεια του τόμου ήταν η πιστή φωνητική απόδοση των ηχητικών δεδομένων (που κυμαίνονται από 40 δευτερόλεπτα έως 9 λεπτά), καθώς οι καταγραφές (που εκτείνονται σε ένα χρονικό πλαίσιο από το 1930 με τις πρώτες καταγραφές της Μέλπωσ Μερλιέ και του Hubert Pernot μέχρι το 2014) προέρχονται κατά κύριο λόγο από διαλεκτικές ποικιλίες της νέας ελληνικής ή άλλες γλωσσικές ποικιλίες οι οποίες δεν έχουν μελετηθεί επαρκώς (π.χ. Αίγινα, Κεφαλος Κω, Κύμη κ.α.). Η σημασία του ήχου ως πρωτογενούς πηγής είναι μεγάλη, καθώς η ελληνική διαλεκτολογία στηρίζεται κατά βάση σε παλαιότερες γραπτές καταγραφές των διαλέκτων, οι οποίες δεν είναι πάντοτε φωνητικά ακριβείς και δεν αποδίδουν επαρκώς το τεράστιο εύρος των φωνητικών αποχρώσεων και πραγματώσεων των διάφορων ποικιλιών του προφορικού λόγου.

Δύο ακόμα σημαντικές παράμετροι είναι η ιδιόλεκτος του κάθε ομιλητή/-τριας, δηλαδή των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της ομιλίας τους τόσο κοινωνιογλωσσικά όσο και φωνητικά/ γραμματικά, αλλά και η επιρροή της Κοινής Νέας Ελληνικής, η οποία, παρότι δεν υπάρχει στους διαλεκτόφωνους εκτός Ελλάδας, αλλά και σε πολλούς εντός Ελλάδας, μπορεί να εντοπιστεί ακόμα και στις πρώτες καταγραφές του 1930.

Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα και η σημαντικότερη συμβολή αυτής της έκδοσης, που αποτελεί δωδεκαετές πόνημα με τη συμμετοχή πλήθους γλωσσολόγων, ιστορικών

και άλλων συντελεστών, είναι η ανάδειξη της προφορικότητας και της ανάγκης της σύγχρονης ελληνικής γλωσσολογικής έρευνας να στραφεί στην καταγραφή του προφορικού λόγου της Κοινής Νέας Ελληνικής και, πολύ περισσότερο, των διαλεκτικών ποικιλιών της Νέας Ελληνικής, οι οποίες όχι μόνο δεν έχουν καταγραφεί επαρκώς, αλλά και βρίσκονται σε πορεία πλήρους εξαφάνισης.

**Leonidas EMBIRICOS, Nikos SIGALAS, Nikolaos PANTELIDIS
& Stamatis BEIS**

Historian, Collaborating with the Musical Folklore Archives, Melpo Merlier,
Historian, Institute for Mediterranean Studies Ινστιτούτο / FORTH,
Professor of Linguistics, National and Kapodistrian University of Athens
& Linguist, Research Centre for Modern Greek Dialects /
Academy of Athens | leonidasembiricos@gmail.com, nikos.sigalas@gmail.com,
npantel@phil.uoa.gr & beis@Academyofathens.gr

**The publication of the volume *Local Dialects:*
Dialectological field research, orality and the hegemony of literacy**

This communication draws on the forthcoming publication of the Musical Folklore Archives Melpo Merlier, *Local Dialects: Geographic Varieties of Modern Greek and of the other Languages Spoken in Greece*. It will examine how literacy, its hegemony and norms influence oral speech during dialectological fieldwork research. More precisely, the forthcoming edition includes 88 sound recordings (distributed in four CDs) and their transcription, from the main dialectic groups within and outside the Greek borders (Pontus, Cappadocia, South Italy, Corsica etc.) as well as most of the non-Greek languages spoken in Greece (Albanian, Aroumanian, Romani etc.). These recordings cover a period of 84 years: from 1930 (the recordings of Melpo Merlier and Hubert Perrot) to 2014.

The main challenge of this collective work has been the accurate phonetic transcription of the sound recordings (which range from 40 seconds to 9 minutes), for they include many dialectic varieties that are ill studied to date (e.g. Aegina, Kefalos Kos, Kymi etc). This work underscores the importance of sound as a primary source for linguistics; while Greek dialectology has been based namely on earlier written linguistic descriptions that are not always phonetically precise and do not cover the large range of phonetic realisations of the numerous spoken linguistic varieties.

Two other important features that shall be taken into account are every single speaker's idiolect and the particular characteristics of the speaker's tongue both from a sociolinguistic and from a grammatical/phonetic viewpoint. Moreover, the influence of the Common Modern Greek Language – which is not always existed among the dialect speakers outside Greece – is obvious even in the first recordings of 1930.

The forthcoming publication is the output of twelve years of hard work of numerous

linguists, historians, musicologist, specialists of sound etc. Its main contribution is to bring orality in the foreground, thereby underscoring the need of today's Greek linguistic research to give prominence to the recording and the study of oral speech, both in the case of the Common Modern Greek Language and, even more, in this of the Modern Greek dialectic varieties, which are ill documented and are now about to disappear.

Jeremy BUTCHER*, **Zoe GAVRIILIDOU****, **Katie KELAIDIS***
✉ **Marianne KOUNTOURES***

*National Hellenic Museum, ** Democritus University of Thrace and University of Chicago |
jbucher@hellenicmuseum.org

The NHM Oral History Project: Constructed immigrant identities and and socio-linguistic collectivities

This paper introduces the National Hellenic Museum Oral History Project, aligning with the museum's mission to capture and preserve narratives central to the Greek American experience, adhering to Oral History Association guidelines. These recordings, accessible through the NHM Collections & Archives, cater to researchers, historians, genealogists, educators, and students. The corpus of narratives comprises over 200 hours of recordings, including digitized audio in English, Greek (also including code mixing and code-switching phenomena), across over 400 interviews, accompanied by transcriptions and metadata. Documenting the corpus design stages, following Sinclair & Carter (2004) and Sinclair (2005), the paper delves into content selection criteria, data authenticity, purpose, sampling procedures, mode/typology, access, textuality characteristics, and representativeness. It further explores transcription methods, metadata availability, and technical features, aiming to inform academia about this resource's significance and advocate for its utilization in heritage language research and education.

The project's significance lies in the fact that it allows to understand immigrant identities and collectivities: by capturing personal narratives, it illuminates the complexities of immigrant life, including the challenges faced, cultural adaptations, and contributions to the host society. Through these stories, researchers and educators gain insights into the formation of immigrant identities and the dynamics of immigrant community cohesion. Such understanding not only enriches scholarly discourse but also fosters empathy and appreciation for the diverse narratives that shape Greek collective heritage.

Additionally, the sociolinguistic significance of the data being including code mixing and code-switching underscores the complexity of linguistic identities within the Greek American community. These linguistic variations reflect the dynamic interplay between

heritage languages and the dominant societal language, shedding light on individuals' linguistic repertoires and their negotiation of cultural and linguistic boundaries. Such linguistic practices highlight the fluidity and adaptability of language use among Greek Americans, illustrating how they navigate between multiple linguistic and cultural contexts. This linguistic diversity not only enriches the oral history corpus but also underscores the intricate relationship between language, culture, and identity in immigrant communities.

References

- Sinclair, J. (2005). Corpus and Text—Basic Principles. In M. Wynne (ed.) *Developing Linguistic Corpora: A Guide to Good Practice*. Tuscan Word Centre, <http://www.ahds.ac.uk/creating/guides/linguistic-corpora/chapter1.htm>
- Sinclair, J., & Carter, R. (2004). *Trust the text: Language, corpus and discourse*. Routledge.

James A. WALKER

La Trobe University, Melbourne | J.Walker2@latrobe.edu.au

Accounts from the Greek diaspora in Canada and Australia

This presentation outlines resources developed to investigate Greek identity, culture and language in diaspora communities in Canada and Australia.

As part of a project investigating ethnolinguistic variation in Toronto, sociolinguistic interviews were conducted in English between 2010 and 2022 with 15 Greek Canadians representing different generations. Interviews are fully transcribed and force-aligned for linguistic analysis. An 'ethnic orientation' (EO) questionnaire was also administered, consisting of questions related to self-identification, social networks and language acquisition and use, with responses used as a factor in linguistic studies. All materials are stored online at York University (Toronto), with access available to researchers who agree to abide by ethical restrictions.

The Dardalis Archives at La Trobe University (Melbourne) constitutes a massive collection of artefacts donated by local Greek Australians. In 2023, university library staff sorted through 468 audio cassettes recorded between 1984 and 2005, consisting of private and public interviews and oral histories. Of these, 148 have been digitised, representing approximately 136 hours of speech (mostly Greek) by 268 individuals. We plan to transcribe these recordings for social and linguistic analysis. Recordings are stored at La Trobe University's Bundoora campus for on-site access.

Finally, we have been conducting interviews and administering the EO questionnaire with Greek Australians in Melbourne from three generations. We have completed 33 (16 in Greek and 17 in English, although all contain some language mixture), with a fur-

ther 60 planned between 2024 and 2025. Interviews are being transcribed and will be force-aligned for linguistic analysis, and EO responses have been extracted for analysis. All materials are stored online at La Trobe University, with access available to researchers who agree to abide by ethical restrictions.

For all three projects, we are open to collaboration with other organisations and researchers to help develop these resources and use them for different research purposes.

Θ.-Σ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | pavlidou@lit.auth.gr

Διασπορικές ποικιλίες της ελληνικής στο Corpus Προφορικού Λόγου

Στην παρουσίαση γίνεται σύντομη αναφορά στα χαρακτηριστικά του Corpus Προφορικού Λόγου και στις δυνατότητες αξιοποίησής του. Το Corpus αυτό αναπτύχθηκε με πρωταρχικό στόχο την ημική ανάλυση φυσικού προφορικού λόγου από τη σκοπιά της Ανάλυσης Συνομιλίας (Sacks, Schegloff & Jefferson 1974, Schegloff 2007), στο πλαίσιο αντίστοιχου ερευνητικού προγράμματος στο ΙΝΣ (Παυλίδου 2016, 2024). Αρχικά η έμφαση δόθηκε στη συλλογή (και την απομαγνητοφώνηση) υλικού προερχόμενου από καθημερινές συνομιλίες (πρόσωπο με πρόσωπο ή μέσω τηλεφώνου) μεταξύ φίλων/συγγενών. Στη συνέχεια η καταγραφή επεκτάθηκε και σε πιο θεσμικά είδη λόγου, όπως είναι η σχολική διεπίδραση, οι τηλεοπτικές συνεντεύξεις, τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων κ.ά.

Πιο πρόσφατα το Corpus Προφορικού Λόγου εμπλουτίστηκε και με τον λόγο ελληνοφώνων ατόμων που γεννήθηκαν/μεγάλωσαν στο εξωτερικό (ή ζουν εκεί για πολλά χρόνια), συγκεκριμένα στη Γερμανία (Βερολίνο) και στην Αυστραλία (κυρίως Μελβούρνη). Ένα μικρό δείγμα από τον ελληνο-αυστραλιανό λόγο καθιστά σαφή όχι μόνο την επιρροή της κυρίαρχης γλώσσας (αγγλικής στην προκειμένη περίπτωση) στη χρήση της ελληνικής αλλά και το διαλεκτικό υπόβαθρό της, λόγω της ιδιαίτερης καταγωγής του μεγαλύτερου τμήματος του μεταναστευτικού πληθυσμού. Συνεπώς, εκτός της γεωγραφικής οριοθέτησης *έξω* από την Ελλάδα/Κύπρο (π.χ. Αυστραλία έναντι Καναδά), ο όρος 'διασπορικές ποικιλίες' υπόρρητα παραπέμπει και σε μια γεωγραφική διαφοροποίηση στη χρήση της ελληνικής *μέσα* στην Ελλάδα/Κύπρο (π.χ. Πελοπόννησος έναντι Κ. Μακεδονίας) που θα πρέπει να αποσαφηνιστεί.

Diasporic varieties of Greek in the Corpus of Spoken Greek

In this contribution I briefly present the main features of the Corpus of Spoken Greek and the different ways in which it can be used. The Corpus was compiled for the purposes of an *emic* analysis of naturally occurring talk from the perspective of Conversation Analysis (Sacks, Schegloff & Jefferson 1974, Schegloff 2007), in the framework of the research project *Greek Talk-in-interaction and Conversation Analysis* at the Institute of Modern Greek Studies (Παυλίδου 2016, 2024). In the beginning, emphasis was placed in audio-recording (and transcribing) ordinary face-to-face or over the phone conversations between friends/relatives. Later on, the collection was expanded to encompass talk from more institutional genres as well, e.g. classroom interaction, TV-interviews with politicians, TV-news bulletins, etc.

More recently, the Corpus of Spoken Greek was enriched with interviews with Greek-speaking persons who were born and/or grew up abroad (or have lived there for a long time), specifically in Germany (Berlin) and Australia (mainly Melbourne). A small example from Greek-Australian talk makes evident not only the influence of the dominant language (English in this case) in the use of Greek but also its dialectal underpinnings, because of the particular origins of the emigrating population. So, apart from the geographical delineation *outside* Greece/Cyprus (e.g. Australia vs. Canada), the term ‘diasporic varieties’ indexes a geographical distribution in the use of Greek *inside* Greece/Cyprus (e.g. Peloponnese vs. C. Macedonia) that has to be explicated.

Βιβλιογραφία | References

- Παυλίδου Θ.-Σ. (επιμ.) 2016. *Καταγράφοντας την Ελληνική Γλώσσα*. Θεσσαλονίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών.
- Παυλίδου Θ.-Σ. 2024. Το Corpus Προφορικού Λόγου και οι εφαρμογές του: Η περίπτωση του ερωτηματικού *ναι*. *Μελέτες για την Ελληνική Γλώσσα* 43: 475-486.
- Sacks, H., Schegloff, E.A., & Jefferson, G. (1974). A simplest systematics for the organization of turn-taking for conversation. *Language* 50: 696-735.
- Schegloff, E. A. 2007. *Sequence Organization in Interaction: A Primer in Conversation Analysis*. Κέμπριτζ: Cambridge University Press.